

Sreda, 30. novembar 2005.
Svedok Zvezdana Polovina
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 9.06 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro, molim vas da pročitate svečanu izjavu sa papira koji imate pred sobom.

SVEDOKINJA POLOVINA: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Izvolite, sedite. Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro jutro. Možete li da nam kažete vaše puno ime?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Zvezdana Polovina.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospođo, ja ću sada da vam postavim neka pitanja, ali želim da prvo prođemo neke uvodne stvari. Mislim da je tačno ako kažem da ste vi rođeni u Vukovaru, zar ne?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rođeni ste 1965. godine?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Tamo ste išli u školu i mislim da ste 1984. godine završili školu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Srednju školu, da 1984. godine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A onda mislim da ste u Osijeku studirali matematiku i fiziku. Otišli ste 1989. godine, ali niste diplomirali. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je to tačno da ste 1990. godine počeli da radite u "Radio Vukovaru" gde je urednik Mirko Stanković, u stvari, od vas tražio da tamo radite, zato što je čuo kako pevate? Da li je to tačno?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I mislim da ste se vi bavili novinarstvom, bili ste spiker, niste pevali, zar ne?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne želim da se bavim osetljivim pitanjima, ali vi ste se tamo upoznali sa svojim suprugom koji je, u stvari, tamo već radio kao tehničar nekih 20 godina. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pre rata 1991. godine nastavili ste da živite u Vukovaru. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Onda ćemo sada da govorimo o 1991. godini. Da li vam je poznat incident u kome je učestvovalo 12 policajaca u Borovom Selu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li znate datum kada se desio taj incident?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znam, 2. peti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se u vukovarskom kraju situacija promenila posle incidenta?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li ukratko da kažete Sudu kako su se stvari promenile?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ljudi više nisu imali povjerenja jedni u druge. Mislim pri tome na nacionalnu pripadnost. Povlačili su se u svoje kuće. Nisu izlazili van. Naprosto, nakon tog ubojstva 12 hrvatskih policajaca u Borovom Selu, ništa više nije bilo isto. Po mom mišljenju rat je počeo tada kad su pale prve žrtve. Ja barem to tako doživljavam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Sada želim da govorimo o samoj radio stanici. Da li je to tačno da se zgrada stanice nalazila u centru Vukovara, u ulici Maršala Tita?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li bi moglo da se kaže, po vašem mišljenju, da je posle incidenta HDZ-e preuzeo radio stanicu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I promenila ime radio stanice od "Radio Vukovar" u "Hrvatski Radio Vukovar"?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da ste bili zaposleni na određeno vreme u julu 1990. godine i mislim da se to završilo krajem 1990. godine. Da li ste ponovo tu počeli da radite 1991. godine?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, negdje u šestom mjesecu 1991. godine sam ponovo počela raditi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada ćemo da razgovaramo o Mirku Stankoviću. On je bio urednik u junu 1991. godine, to jest polovinom 1991. godine. Da li je on i dalje ostao glavni urednik?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, nije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zašto nije? Da li znate zašto je smenjen?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mirko Stanković bio je prosrpskih uređivačkih pogleda i nakon što je HDZ-e preuzeo vlast, odnosno kontrolu nad radio stanicom, Mirku Stankoviću tamo više nije bilo mjesta.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li da nam kažete ko ga je zamenio? Da li znate?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Glavni urednik nakon Mirka Stankovića bio je Josip Esterajher?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste poznavali reportera po imenu ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislite ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vlasejević?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Vlasejević? Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je moj izgovor. Radi se o Glavaševiću.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Siniša Glavašević. Da. Siniša Glavašević bio je urednik i novinar "Radio Vukovara".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kako biste vi opisali svoj odnos sa tom osobom?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Siniša je, osim što je bio moj kolega na poslu, bio mi je izuzetno dobar prijatelj, a također i vjenčani kum.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A šta je on radio u radio stanici?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Siniša je bio novinar i urednik "Radio Vukovara".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko je zaposlenih bilo u "Hrvatskom Radio Vukovaru" u junu 1991. godine, otprilike?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Oko 15 ljudi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kakva je bila forma materijala koji je emitovao "Hrvatski Radio Vukovar" u to vreme?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Uživo smo prenosili program. Ne znam tačno na koji format mislite? Kompakt disk... kažete. Program smo emitirali uživo i puštali smo sa kompakt diskova određene glazbene brojeve.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kako bi opisali političku ravnotežu kada govorimo o emisijama, o programu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Prije događaja od 2. petog, pokušavali smo smiriti napetu situaciju koja je vladala u tom kraju na način da smo zadovoljavali ukus slušatelja i jedne i druge i treće i svih nacionalnosti koje su živjele na tom području?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A posle događaja?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: A poslije, kada je već sve bilo jasno, kada je rat sve više jačao, bili smo u stalnoj komunikaciji sa Štabom obrane. Također smo išli po terenu sve dok je to bilo moguće, dok smo osjećali da nam životi baš nisu previše ugroženi. To je bio negdje kraj osmog, početak devetog mjeseca. Nakon toga se baš i nije moglo hodati niti po terenu, niti bilo gdje. U svakom slučaju, informacije smo prikupljali iz bolnice, iz Štaba i u komunikaciji s ljudima koji su bili na terenu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih hteo da govorim o granatiranju Vukovara. Da li se sećate prvog jačeg granatiranja Vukovara ili vukovarskog kraja?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Prvo jače granatiranje bilo je 4. sedmog 1991. godine. Iz pravca Borovo Sela, pucano je na Borovo Naselje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kako ste vi saznali za granatiranje Borovog Naselja?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Moji roditelji su tada živjeli u Borovu Naselju jer sam i ja odande. Sve dok se nisam udala u Vukovar živjela sam tamo. Čula sam se svaki dan s njima i rekli su mi da su zapravo veći dio dana u podrumu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi nekad bili u Borovom Naselju za vreme napada?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, bila sam 24. osmog u vrijeme kada je bio avionski napad.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li da kažete Sudu do kakve je štete došlo zbog tog avionskog napada?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Uništena je... Dakle, avionske bombe bačene su na osnovnu školu, a ne znam točno koliko je bilo ranjenih, mrtvih. Nemam te podatke. Ne sjećam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I na kraju ove teme samo još ovo. Od 4. jula do 24. avgusta da li možete da kažete Sudu koliko često je granatirano ili bombardovano Borovo Naselje?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jako mi se teško toga sjetiti, ali znam da u svakodnevnom kontaktu s mojim roditeljima da su se stalno žalili da se puca. Znači ta pucnjava je bila ili iz... Ja se u naoružanje baš ne razumjem, puške, pištolji, ali isto tako su odjekivale i detonacije. Bilo je granatiranja, ne znam koliko često. Ali znam da su veći dio tog vremena od 4. sedmog do 24. osmog bili skriveni u podrumu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Vi ste već rekli da su vaši roditelji bili u Borovu Naselju. Da li su oni tamo i ostali?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisu. Ja sam im predložila da dođu u našu kuću na Mitnici u Vukovaru, misleći da će im tamo biti sigurnije. Jer Vukovar do tog dana nije bio jače napadnut. Preselili su se u Vukovar, u naše sklonište. Međutim, već sljedećeg dana, 25. osmog napadnut je i Vukovar iz aviona.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete ukratko da nam opišete štetu koja je nastala usled tog vazdušnog napada?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se točne lokacije u Vukovaru gdje je pala avionska bomba. Ne mogu se sjetiti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Sada ćemo da pređemo na samu radio stanicu. Da li je bombardovanje od 25. avgusta uticalo na pojedince koji su radili u radio stanici?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jeste. Dakle, mi smo bili smješteni na prvom katu. Tu je bila redakcija "Radio Vukovara" u ulici Maršala Tita 16. Nakon žešćeg bombardiranja shvatili smo da nam tamo nije sigurno, pa smo se morali spustiti, znači sa prvog kata spustili smo se u prizemlje. Pravog skloništa u tom prostoru nije bilo. Bili smo smješteni po stepenicama, znači na stubištu i ispod stubišta je bila oprema radijska. To je bio negdje početak devetog mjeseca, znači kad smo se preselili dolje ispod tog stubišta.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gde je bio glavni odašiljač? Gde je bilo glavno mesto odakle se emitovao program?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Glavni odašiljač bio je desetak kilometara od centra grada na cesti Vukovar - Ilok, skretanje prema Ovčari.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li ste mogli uvek da koristite odašiljač za emitovanje programa?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. U jednom trenutku on više nije bio u funkciji. Međutim, u rezervi smo imali jedan drugi, mobilni odašiljač kojega smo dobili iz Zagreba i nastavili smo program. Znači, unatoč tome što je glavni odašiljač uništen ili je zaposjednut, mi smo nastavili program nakon vrlo kratkog vremena. Osposobljen je taj drugi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da se taj odašiljač nalazio u pravcu Ovčare. Da li znate kad je on prestao da radi?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pa u svakom slučaju to je bila prva polovica devetog mjeseca. Ne znam točno datum. Mislim da je bilo negdje, recimo, oko petog. Oko 5. devetog je bio jak napad i tad, tih dana, kažem, nisam sigurna da je točno baš 5. deveti, morali smo se preseliti, a otprilike u isto vrijeme odašiljač, glavni odašiljač više nije bio u funkciji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li znate zašto nije mogao da se koristi?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nije više radio jednostavno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste u to vreme vi bili jedini koji su emitovali program?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U to vrijeme, znači nekoliko dana nakon tih žestokih napada i nakon našeg preseljenja u to malo sklonište, ne može se nazvati skloništem, ali taj prostor ispod stubišta, okupiran je dio grada koji se zove Sajmište. Često se noću događalo da su s tog područja... Sajmište se nalazi... Malo je brežuljkasti dio grada. Često se događalo da su noću ispaljivane svjetleće rakete. Te svjetleće rakete su bile kao neki grozdovi, ja ne znam točno kako se to zove, i obasjavale su dobar dio grada. Istovremeno, znači dok bi grad bio osvijetljen, puštali su srpske pjesme, vjerovatno misleći kako će nas time zastrašiti i zapravo se orio cjeli grad. Bili su snažni zvučnici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li da nam kažete šta se to emitovalo preko tih zvučnika?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislite koje pjesme?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li generalno da nam opišete kakve su to bile pjesme, koje vrste? Da li je tu postojao neki etnički akcenat?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jeste. Pjesme su... Sad ja ne znam, naravno, točan naziv, ali: "Svilen konac, srbijanski kraj". Mislim da tako nekako ide. "Ko to kaže, ko to laže Srbija je mala". Ne znam, ne mogu se više sjetiti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Da li je nekada bila pogođena radio stanica?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jeste. Bila je pogođena, odnosno zgrada u kojoj smo mi bili, bila je pogođena. Radio, znači taj novi odašiljač, bio je u funkciji. Zgrada je pogođena. Znači u ulici Maršala Tita 16.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I gde ste se onda preselili?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Preselili smo se u jedan drugi podrum koji je bliže vukovarskoj bolnici. To je "Vupikov" podrum, vinski podrum. Taj prostor se zvao "Vučedolska kapljica".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospođo, prevodioci, nažalost, nisu čuli naziv. Da li biste ga ponovili molim vas?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U Vukovaru se interno zvalo, ja ne znam službeni naziv te zgrade, ali Vukovarci su ga znali pod nazivom "Vučedolska kapljica".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I ponovo bih želeo da govorimo o oktobru mesecu. Ja znam da je ovo zapravo veštačka podela, ali bih sudijama želeo da dam određenu predstavu o tome. Da li možete da nam kažete koliki je intenzitet bio napada na Vukovar u to vreme?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Radilo se o nekoliko tisuća, naravno da je to nemoguće prebrojati, ali ja imam osjećaj da je zapravo svake sekunde, od ranih jutarnjih sati, pa do kasno navečer da su pogađani različiti djelovi grada. Različiti su bili zvukovi tih detonacija. Jako, jako, mislim, puno. U svakom slučaju mjerljivo je u tisućama, iz raznih pravaca i iz raznih naoružanja, višecjevnih raketnih bacača, znači topovski, zračni napadi, znači avionske bombe, snajperisti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Sada bih hteo da razgovaramo o samom emitovanju programa. Da li ste vi u jednom trenutku bili prekinuli sa emitovanjem programa, pre 18. oktobra?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jesmo, prekinuli smo, odnosno znači oko 15. deseteog, mi smo se... Pošto smo došli u jedan novi prostor, morali iznova organizirati. Za lokalno stanovništvo emitirali smo tri puta dnevno program: u 8.00, 14.00 i 20.00, a izvještaje za Zagreb i svijet slali smo u nekoliko navrata dnevno. I u jednom trenutku odlučeno je da za Zagreb više nećemo slati izvještaje. Znači, za lokalno stanovništvo smo i dalje nastavili, ali za Zagreb na nekoliko dana ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A zašto ste prestali da šaljete izvještaje za Zagreb? Da li možete ukratko da nam kažete zašto je do toga došlo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Zato što su naši izvještaji u Zagrebu cenzurirani i mislili smo... To se događalo u nekoliko navrata i mislili smo kad obustavimo izvještaje za Zagreb da će se oni na neki način uznemirti i zabrinuti zbog toga, jer neće imati nikakvih informacija. Mi smo im zapravo bili jedini koji su izvještavali, pa smo mislili da će nešto učiniti po pitanju da nam nadalje naše izvještaje objavljuju u originalu, izvorno, onako kako smo mi napisali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih prešao na ono razdoblje pre 18. oktobra, dakle kratko pre tog dana. Da li je to tačno da je, koliko ste vi znali, da su se vodili razgovori o evakuaciji?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, znala sam da su se vodili pregovori o evakuaciji. U naš podrum, dakle u tom skloništu "Vučedolske kapljice" došli su dečki iz pošte, došla je doktorica Bosanac i Marin Vidić Bili. Dečki iz pošte uspostavili su telefonsku vezu sa Zagrebom i iz našeg podruma vodili su se pregovori, dio pregovora, pretpostavljam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Na osnovu sećanja od pre 15 godina da li možete da se prisetite koliko je često doktorica Bosanac dolazila i razgovarala telefonom?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Doktorica Bosanac... Kod nas nije bila telefonska linija. Znači, tog 17. ili 18. mislim, znali smo da je pitanje sata kad će grad pasti i dečki iz pošte preselili su se u naš podrum i tada su osposobili telefonsku liniju. Ne znam koliko je doktorica Bosanac često... Znam u tom trenutku kad sam je vidjela. I samo taj dan u tom podrumu, barem kad sam ja bila prisutna, je bila telefonska veza sa Zagrebom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li znate o čemu je doktorica Bosanac razgovarala tokom tog razgovra?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Doktorica Bosanac je govorila o evakuaciji stanovništva koje je ostalo u Vukovaru.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li znate s kim je razgovarala?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znam, razgovarala je s Rašetom koji je bio predstavnik JNA.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da li ste čuli šta je Rašeta govorio?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jedne rečenice se jako dobro sjećam. Rekao je: "Neće biti nikakvog problema, samo vi nama ostavite grad i sve će biti u redu, svi ćete moći napustiti grad".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kako ste vi uspjeli to da čujete, taj telefonski razgovor?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Bilo je jako tiho u podrumu. Ne znam točno koliko je blo ljudi, možda nas dvadesetak, nisam sigurna. Znači, jako, jako tiho je bilo, a dečki iz pošte kad su osposobili tu liniju očito su ili imali neko pojačalo, nekakav zvučnik, nešto, tako da smo mogli čuti to što je Rašeta rekao. Doktorca Bosanac ga je oslovljavala sa "gospodine Rašeta", a glas s sruge strane upućivao je da je to zaista on, jer sam imala priliku čuti ga prije toga na radiju, na radiju, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sad ćemo malo da porazgovaramo o 18. oktobru. Da li ste vi toga dana otišli s mesta na kom ste se nalazili i prebacili se u bolnicu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, točno je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A zašto ste 18. otišli u bolnicu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: 18. je pao grad. Zapovjedništvo je napustilo grad, otišlo u proboj i mislili smo da će nam tamo biti sigurnije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada kažete: "Mislili smo da će nam tamo biti bezbednije", na koga mislite?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Na članove ekipe "Hrvatskog Radio Vukovara". Konkretno, Siniša Glavašević, moj muž, Branimir Polovina, Vesna Vuković i ja. Troje kolega su otišli u proboj: Alenka Mirković, Zdravko Šermet i Josip Esterajher.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste došli do same bolnice, da li možete da nam kažete da li su se još uvek vodili pregovori za evakuaciju ili ne?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Čula sam da jesu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da li ste na kraju vi lično bili evakuisani?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se sećate datuma kada ste evakuisani?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Sjećam se, 20. jedanesti 1991. godine. Putovala sam dva dana do Zagreba, znači u Zagrebu sam bila 22. jedanaestog ujutro.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pre nego što nastavimo, hteo bih da razgovoramo o jutarnjim satima 20. oktobra. Da li se sećate otprilike u koliko sati ste se probudili?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Probudili smo se ujutro oko 7.00.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada kažete: "Mi smo se probudili", ko je sve to bio?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U prostoriji koja nam je dodjeljena u bolnici, bilo je nekoliko madraca. Osim nas četvero s radija, bila su smještena još i tri doktora. Znači, nas sve ukupno sedam. E sad, ja ne znam ko je u kojem trenutku se probudio, ali bilo je oko 7.00 kada smo svi bili svjesni da smo budni i počeli smo razgovarati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je neko iz vaše sobe tog jutra otišao?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jeste. Znači neko vrijeme smo razgovarali i u jednom trenutku Siniša Glavašević rekao je: "Idem ja viditi što se događa, kad se točno kreće", i tad sam ga zadnji put vidjela.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste ga posle videli?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, nikada više.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kažete da je to bio poslednji put da ste ga videli. Da li možete generalno da nam kažete vreme? Dakle, otprilike kada ste otišli iz te sobe toga jutra?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Bilo je oko 7.00. Vesna, moj muž Branko i ja napustili smo sobu, prošli smo kroz jedan hodnik do stražnjeg izlaza.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada ste izašli na taj stražnji ulaz da li ste nekoga videli? Da li je neko razgovarao s vama o evakuaciji?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Kad smo znači izašli iz bolnice, s lijeve strane stajao je čovjek u uniformi i rekao: "Muškarci na lijevu stranu, a žene i djeca na desnu".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete Sudu da opišete tog čoveka koga ste videli?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Visok, vitak, više mršaviji nego deblji, brkove je imao, crnu kosu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite koliko je vaš muž visok?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Metar i 80 otprilike.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A čovek koga ste videli, taj visoki i mršavi s brkovima, da li je on bio viši ili niži?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U odnosu na mog muža bio je viši.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste znali u to vreme kada ste izašli napolje i kada ste ga prvi put videli, kako se zove?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U tom trenutku kada sam ga prvi put vidjela, nisam znala kako se zove. U sljedećih petnaestak minuta otprilike razgovarajući, šapćući sa ženama koje su stajale oko mene, saznala sam da je to Veselin Šljivančanin .

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Rekli ste nam da je major Šljivančanin kako ga mi poznajemo, toj grupi rekao da muškarci odu na levu stranu, a žene i deca na desnu. Da li mu je prišla ijedna žena i da li mu se obratila, da li je s njim razgovarala?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jeste. Nekoliko žena je razgovaralo s njim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta su one od njega tražile? Šta su ga pitale?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pitale su ga zašto je muškarce razdvojio od žena i stavio ih na zasebnu stranu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je on dao odgovor na to pitanje?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam molim vas kakav je odgovor dao?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Rekao je: "Ništa se vi ne brinite, oni idu samo na kraće ispitivanje u kasarnu, a posle će i oni, muškarci, za vama".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da nam kažete da li ste vi na tom području u tom trenutku videli i druge vojnike?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, bilo je još nekoliko vojnika. Ne znam tačno koliko.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste mogli da napravite razliku, da li su ti vojnici bili pripadnici redovnog sastava JNA ili su bili pripadnici paravojsnih formacija?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Bili su pripadnici redovnog sastava JNA.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi lično u to vreme videli nekoga ko bi mogao da bude pripadnik neke paravojsne formacije?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam. Tada, u to vrijeme nisam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da procenite koliko je bilo odvojeno muškaraca od žena, samo u toj grupi?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim da ih je bilo oko 30. Barem u mom vidokrugu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da opišete da li su ti ljudi bili ranjeni ili povređeni ili nisu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Bilo je i ranjenih i to teško ranjenih. Neki su bili potpuno zamotani. Bilo je ranjenika, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li možete da se setite koliko ste vremena tamo ostali?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pa zapravo dosta dugo, čini mi se, moglo je biti možda i dva sata. Znači, mi žene stajale smo s jedne strane, muškarci s druge. Međusobno smo se gledali. Nismo komunicirali, ali... Dugo je bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi onda videli da muškarce odvede?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, vidjela sam. Oni su u jednom trenutku zamakli iza ugla bolnice i nestali su.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Naravno, mi znamo da su pregovori bili u toku i da su i posmatrači učestvovali u tome. Pre nego što su ti ljudi odvedeni, da li ste videli neke posmatrače ili nekoga iz neke mirovne organizacije?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Dok su muškarci stajali ispred bolnice, nije nikog od promatrača bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A pošto su muškarci odvedeni, da li ste nekoga videli?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nakon što su odvedeni, da. S druge strane bolnice počeli su dolaziti ljudi, Promatrači evropske zajednice (ECMM, European Community Monitoring Mission), novinari.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste nam rekli da ste šaputali s nekom od žena i da ste ustanovili da je gospodin s brkovima major Šljivančanin. Da li ste vi nešto kasnije tokom toga dana imali nekih razgovora u kojima se razgovarilo od identitetu tog čoveka?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jesam. Nakon što smo konvojem, odnosno najpre smo, naravno, smješteni u autobuse i krenuli smo iz grada i zapravo i svo vrijeme i tog dana i sljedeća dva dana dok nismo pošli u Zagreb, a i još puno poslje nakon toga, čula sam ime Veselina Šljivančanina. Znači, tog dana u autobusu komunicirajući sa ženama, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nekoliko reči o vremenskim intervalima. Znam da je to jako teško, ali od trenutka kada su odveli muškarce, da li možete da procenite koliko je trajao taj vremeniski interval do dolaska posmatrača i novinara?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pa u svakom slučaju to je bilo prije podne, recimo, kasno prije podne. Znači, ako smo mi oko 8.00 izašli iz bolnice, još smo neko vrijeme stajali gledajući se s muškarcima, oni su odvedeni... Ne znam tačno, oko 11.00 možda.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Ja ne želim da nagađate, ja vas samo pitam. Dakle, za te vremenske intervale od momenta kad su odveli muškarce ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: 20. jedanaestog prije podne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I da se, molim vas, pozabavimo na kraju sa još jednom stvari. Vi ste bili sa mužem tog jurta. Da li su i njega odveli sa drugim muškarcima?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jesu, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste ga ponovo videli?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Videla sam njegove ostatke.

TUŽILAC MOORE: Ja više nemam pitanja. Hvala vam najljepše.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Dobro jutro bih pozeleo svima.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Najpre gospođu Polovina želeo bih da vam se predstavim. Ja sam advokat Miroslava Vasić, jedan od branilaca gospodina Mrkšića. I zamolio bih vas s obzirom da oboje govorimo jezikom koji razumemo da nakon mog

pitanja napravite malu pauzu, kako bi prevodioci uspjeli da prevedu moje pitanje. A isto ću ja učiniti nakon vašeg odgovora, kako bi ostali u sudnici znali o čemu mi govorimo. Hvala vam. Najpre bih hteo da utvrdim jednu tehničku stvar. Vi ste istražiteljima Tužilaštva dali pismenu izjavu dana 16. juna 1995. godine. Da li je tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: 16. juni. Mislim da nije 16. nego ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvinjavam se, 23 ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR:..23. Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: 23. Izvinjavam se. Ja sam pogrešio. Ta izjava koja je sačinjena na engleskom jeziku, kasnije vam je pročitana na hrvatskom jeziku i vi ste je potpisali. Da li je to tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pri davanju izjave bili ste upozoreni da o svemu što budete pitani izjasnite se po svom najboljem sećanju i da jasno naznačite šta ste videli, a šta ste čuli od drugih?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I vi ste se ovog upozorenja držali za sve vreme davanja vaše izjave?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste nam da ste rođeni u Vukovaru, da ste u njemu živeli, da ste u njemu završili školu. Sigurno ste dobro poznavali prilike u ovom gradu i odnose te male međuetničke zajednice, zar ne?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pa dobro sam poznavala odnose s najbližim ljudima, znači obitelj i prijatelji. Studirala sam u Osijeku, znači svaki dan sam putovala u Osijek od 1984. do 1989. godine, tako da ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znači, komunikacija s meni bliskim ljudima. To sam jako dobro poznavala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su ljudi s kojima ste se družili i s kojima ste bili bliski bili različite etničke pripadnosti?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jesu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam da ste 1990. godine počeli da radite na "Radio Vukovaru", da je to bilo privremeno i trajalo do kraja te godine. Recite nam da li ste za vreme svog rada na "Radio Vukovaru" imali prilike da se upoznajete sa informacijama koje su stizale, kako iz vukovarske regije, tako i sa teritorije cele Hrvatske, pa i cele bivše SFRJ?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jesam. Imala sam priliku.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U jednom trenutku ste rekli da vam je prestao taj privremeni radni odnos u "Radio Vukovaru". Ja bih vas pitao: da li ste i nakon toga dolazili u prostorije "Radio Vukovara"?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Povremeno da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I tako je bilo sve dok niste ponovo počeli da radite u junu... u šestom mesecu 1991. godine?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo bih da razjasnim još nešto što ste rekli u vašoj izjavi. Rekli ste da je radio stanica "Radio Vukovar" se nalazila u ulici Maršala Tita. Da li sam ja to dobro razumeo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Redakcija radio stanice bila je u ulici Maršala Tita 16. Studio je bio u zgradi "Radničkog doma". Pravi studio odakle se emitirao program. U redakciji u Maršala Tita 16 imali smo jedan mali studio gdje smo snimali vjesti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Sada mi je jasnije gde se šta nalazilo. Recite nam samo ulica Maršala Tita u kom se kraju Vukovara ta ulica nalazi?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U centru.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A gde se nalazi ova druga, znači "Radnički dom", gde je bio studio odakle se emitovao program?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Redakcija radija nalazi se u ulici Maršala Tita 16, preko puta "Zlatne doline", a studio odakle smo u to vrijeme emitirali program, znači u šestom mjesecu 1991. godine, nalazi se u zgradi "Radničkog doma". To je nekakvih 300 metara dalje od zgrade redakcije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste nam da je Vukovar bio jedna mešovita međuetnička zajednica više naroda i narodnosti. Da li ste upoznati bili sa političkim prilikama koje su se odvijale u toku 1990. godine za vreme i nakon prvih višestranačkih izbora koji su se održavali širom bivše SFRJ, pa i u Republici Hrvatskoj?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Površno, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Sigurno znate da je na republičkim izborima u Hrvatskoj pobedila Hrvatska demokratska zajednica?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Za razliku od ovih rezultata na republičkim izborima, da li znate ko je pobedio u gradu Vukovaru?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako vam kažem da je u Vukovaru pobedila Stranka demokratskih promena čiji je predsednik bio Ivica Račan, da li vas je to možda podsetilo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pa, znam da je ta stranka na tom području postojala, a ne znam je li pobedila.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da su pripadnici srpskog naroda na području Vukovara glasali upravo za ovu stranku, jer nisu imali na ovim izborima svoju nacionalnu stranku kao što je to, recimo, bila Hrvatska demokratska zajednica kod pripadnika hrvatske nacionalnosti?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nije mi poznato. Ne znam tko je za koga glasao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate ko je bio predsednik opštine Vukovar nakon ovih izbora 1990. godine?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam 100 posto sigurna. Stvarno ne znam

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, s obzirom da ste tada već radili na radiju da je u decembru 1990. godine promenjen Ustav Republike Hrvatske?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi da li ste u svojoj izjavi koju ste dali novinama "Slobodna Dalmacija" na desetogodišnjicu pada Vukovara rekli da je do promene atmosfere u gradu došlo još početkom 1991. godine?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ni to se ne sjećam što sam rekla. Znam da je bio taj intervju točno na 10 obljetnicu pada, ali ne sjećam se što sam rekla.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Prihvatam da se ne sećate šta ste rekli, ali da li nam možete reći da li je po vašem mišljenju došlo do poremećaja atmosfere u gradu već početkom 1991. godine?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam malo možete opisati kakva su vaša viđenja bila tog početka te godine? U čemu se ogledao taj poremećaj atmosfere?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ogledao se u tome što su ljudi naprosto počeli pričati o politici. Do tada, ne mogu reći striktno do određenog datuma 1991. godine da toga nije bilo. Ali 1990. godina, kraj, recimo, 1990. godine... Ne znam točno. Ovaj period koji vi spominjete, početak 1991. godine, da. Osjetila se promjena. Glavna tema ljudima je bila politika.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li je to bilo samo u Vukovarskoj regiji ili je to bilo u to vreme na teritoriji cele Republike Hrvatske?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam šta se događalo na teritoriju ostalog djela Hrvatske. Ja sam živjela u Vukovaru.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li se sećate vremena kada su početkom ove godine... te 1991. godine počele da se postavljaju barikade?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Sjećam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su barikade postavljali i pripadnici, stanovnici srpske nacionalnosti u selima gde su oni bili većinsko stanovništvo i pripadnici hrvatskog naroda u onim mestima gde su oni bili većinsko stanovništvo? Da li se sećate toga?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Okolna sela oko Vukovara bila su, koliko je meni poznato, pretežito srpsko stanovništvo. Konkretno znam, sjećam se, jer sam imala prijateljicu koja je živjela u Borovom Selu i znam da nisam mogla ići kod nje, jer su postavljene barikade.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li imate možda saznanja da li su postavljene barikade i sa strane Borovog Naselja kod kafića "Slon" i kod kafića "Cirih"? Da li se toga sećate?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu sa sigurnošću tvrditi, jer sam onuda normalno prolazila. Znači barikada je nešto da ne možeš proći, a ja sam prošla, tako da ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Po mom shvatanju je barikada nešto gde vas neko treba pustiti da prođete, a ne gde ne možete proći. Ja vas samo pitam da li se sećate da su u tom periodu postojale barikade na ovim mestima?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Ne sjećam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Da li nam možete reći šta je po vašem mišljenju bio razlog za postavljanje ovih barikada? Da li imate saznanja?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pa moja osobna saznanja svode se na to da sam kontaktirala sa tom svojom prijateljicom koja je živjela u Borovu Selu i ona mi je pričala kako su ljudi tamo preplašeni, da se kod njih po selu svašta priča, da su čak neke žene i djecu čamcima prebacili preko u Bačku. Vladao je strah u tom selu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Recite nam da li je propaganda u tom selu bila da će ustaše doći u selo i poklati srpsko stanovništvo? Da li vam je to ta vaša prijateljica rekla?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jeste. Rekla mi je, da je jaka propaganda i da su ljudi u strahu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kad kažemo ustaše, to sigurno asocira na događaje iz Drugog svetskog rata i pokolj koji su ustaše počinile nad srpskim narodom na

teritoriji Nezavisne Države Hrvatske. Pretpostavljam da je to bila meta propagande? Pozivanje na taj historijski faktor.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam. Mislim, ne znam. Rođena sam 1965. godine, tako da nikad u životu nijednog ustašu nisam vidjela. Ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pa zato ja i kažem da pominjanje ustaša pretpostavljam da je trebalo da asocira na neka vremena iz historije, dakle iz historije, a ne na vreme o kome govorimo. Ja bar nemam saznanja da je u to vreme bilo formacija koje su se zvale ustaške formacije. Ovo vas pitam zato što ste pominjali taj strah koji je nakon ovakvih propagandnih informacija zavladao kod srpskog stanovništva u Borovu Selu, čak toliki da su oni žene i decu prebacili u Vojvodinu ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. To mi je prijateljica ispričala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izneli ste da je po vašem mišljenju rat počeo 2. maja 1991. godine onim događajima u Borovom Selu, koje ste pomenuli na pitanje mog uvaženog kolege, zar ne? Odnosno rekli ste da je za vas sukob počeo onog dana kada je pala prva žrtva.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vratićemo se na značaj ovog događaja iz Borova Sela na ukupnu međunacionalnu klimu u Vukovaru, ali ja pre bih želeo da vas pitam za jedan drugi događaj, ukoliko vam je poznat, koji se dogodio 1. maja 1991. godine u Bršadinu odmah pored Vukovara. Tada je u Bršadinu ubijen Stevan Inić koga je ubio Đura Gelenčir, pripadnik HDZ-a. Da li imate nekih saznanja o tome?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jeste li čuli ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nikad nisam čula, niti za ta imena.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Vratimo se na događaj u Borovu Selu od 2. maja. Da li vam je poznato da je toga dana u Borovo Selo ušlo više od 50 pripadnika specijalnih snaga MUP-a Hrvatske koji su bili uglavnom hrvatske nacionalnosti?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nemam točne podatke. Znam da su bili hrvatski policajci i da je stradalo njih 12. Kad kažem da je stradalo, mislim da je mrtvo, a bilo je i ranjenih.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To sam samo hteo da čujem. Bilo ih je, dakle, više od 12, jer mi se činilo da je iz odgovora na pitanje mog uvaženog kolege izgledalo kao da ste rekli da je bilo 12.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Koliko se sjećam, više od 12. 12 mrtvih i još ne znam koliko ranjenih.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li znate da je do ulaska MUP-a u Borovo Selo toga dana, došlo nakon što su opštinske vlasti Vukovara, na čelu sa tadašnjim

predsjednikom Skupštine opštine Slavkom Dokmanovićem, postigli sporazum sa predstavnicima sela o uklanjanju barikada u Borovom Selu, i da su nakon uklanjanja barikada ušli pripadnici MUP-a? Da li vam je to poznato?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste čuli da je ovaj sukob prekinula JNA, tako što se postavila između sukobljenih strana?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam kako je taj sukob uopće tekao, završio. Znam samo broj mrtvih.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Morali smo da sačekamo da se prevede do kraja. Rekli ste u svojoj izjavi da je nakon ovih događaja u Borovu Selu zapravo Vukovarom i okolinom zavladao strah, da su ljudi se povukli u sebe i da su prestali ići na tradicionalne izlete koji su u Vukovaru bili normalna stvar, zar ne?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam što znači tradicionalni izleti. A ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Čini mi se ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: 1. petog se išlo u izletišta Adica i Đervej. 2. petog dogodilo se ubojstvo u Borovom Selu. Vi kažete: "Nakon 2. petog su prestali ići na poznata izletišta". Recimo, da. Ali ne sjećam se baš ni da su 1. petog išli. Ne sjećam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Moje pitanje je bilo vezano za, čini mi se, činjenicu da su stanovnici Vukovara u neko normalno vreme često vikendom išli na izletišta da bi se bavili sportom, bili u prirodi i tako dalje. Odnosno, moja je tvrdnja bila da li su stanovnici Vukovara napuštali Vukovar i išli u okolinu Vukovara nakon 2. maja 1991. godine?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam. Ja nisam išla. Ne znam za druge.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li znate da je nakon ovih događaja od 2. maja 1991. godine u Borovu Selu došlo do postavljanja barikada u gotovo svim mestima u vukovarskoj regiji?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znam da u nekima jeste. Ne mogu reći u gotovo svim. Ne znam čak ni koja su to. Ne bih znala nabrojati baš sva srpska mjesta.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je nakon ovih događaja u Borovu Selu počelo opet da se priča da dolazi nova grupa pripadnika MUP-a i da li je to unelo novu paniku u stanovništvo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam. Ne znam što se pričalo u Borovu Selu, jer jedina prijateljica koju sam imala iz Borova Sela je bila ta s kojom sam se čula 2. petog. Nakon toga ne sjećam se da sam se s njom više čula 1991. godine. Prije nekoliko godina smo se čule, ali 1991. godine ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste imali ujaka i ujnu u Borovom Selu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Oni nisu... Ne. Pretpostavljam da je to izvadak iz izjave. Nisu ujak i ujna, to je pretpostavljam stvar prijevoda, to su moji tetak i tetka. Oni nisu živjeli u Borovom Selu. Imali su vikendicu na Savulji. Savulja je bila u blizini Borova Sela jedno vikendaško naselje. Oni su bili tamo. Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da su nakon 2. maja 1991. godine jedno vreme prekinute sve saobraćajne veze u lokalnom saobraćaju od Vukovara prema okolnim selima?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam od Vukovara prema okolnim selima, ali ja zna da sam u to vrijeme bila u Borovu Naselju i da nekoliko dana nisam mogla ići u Vukovar. Možda tri, četiri dana. Nisam mogla ići autobusom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li su građani, to jest stanovnici Borova Sela dolazili u Vukovar?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recimo oni koje ste vi poznavali?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pa poznavala sam tu jednu prijateljicu. Ona nije dolazila. Ja je nisam vidjela.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam najbolje. Časni Sude, da li je sada vreme za pauzu?

SUDIJA PARKER: Može da bude gospodine Vasiću. Sada ćemo da napravimo prvu pauzu i nastavićemo u 10.45.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Pre pauze smo govorili o događajima u Borovom Selu. Da li vam je poznato da li je nakon ovih događaja bilo pokušaja od strane predsednika Skupštine opštine Vukovara s jedne strane, a zatim i od predsednika Vlade SFRJ, Ante Markovića i admirala Broveta da se snize strasti u ovoj regiji i da se ovaj problem nekako izgladi?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam sigurna da ste točne funkcije tih ljudi naveli. Mislim da je Ante Marković bio predsjednik Saveznog izvršnog vijeća. To

ne znam. Mislim da ste vi nekako drukčije rekli. Znam da je on nekoliko dana nakon 2. petog bio u Vukovaru.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste u intervjuu koji sam već spomenuo, da li ste rekli da i pored ovih pokušaja da se snize tenzije da se dođe do nekog dogovornog rešenja, da su gradom Vukovarem počele da kruže priče koje su pogodovala opštoj panici?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jesu. Da. Tačno je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete pojasniti kakve su to priče bile i kakve su reakcije stanovništva bile na te priče?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Svi su bili u strahu. Znači te priče znam iz nekakve svoje bliže okolice, iz susjedstva, u kontaktu sa prijateljima. Stariji ljudi, neki od njih su imali iskustva iz Drugog svjetskog rata su govorili da će biti rata. U svakom slučaju, kod svih je bio prisutan jedan strah. Kod mojih vršnjaka, ne u tolikoj mjeri, jer ja osobno nisam mogla vjerovati da se nešto tako strašno što sam doživjela, može dogoditi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vratimo se sada na "Radio Vukovar" na kome ste radili. Već ste nam rekli da je on u maju mesecu, u petom mesecu promenio ime u "Hrvatski Radio Vukovar", da je smenjen glavni urednik Mirko Stanković zbog svoje prosrpske orijentacije. Da li mi možete reći da li je smenjen i direktor "Radio Vukovara" koji je po nacionalnosti bio Hrvat?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, i on nakon tih događaja više nije radio na radiju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A zbog čega je on smenjen, da li znate? Da li je on smenjen zbog svoje projugoslovenske orijentacije?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam sigurna je li on smenjen, je li otišao. Taj dio stvarno ne znam. Je li mu službeno uručen nekakav papir da više tamo ne radi. Čak mislim da je on otišao. Ne znam. Nije se mogao očito slagati sa novonastalom situacijom na radiju i otišao je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se promenio i broj i struktura zaposlenih u odnosu na onu koja je bila pre petog meseca 1991. godine na "Radio Vukovaru"?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: O, jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je to tačno da je ranije bilo 15 zaposlenih, a da je sada bilo devet nakon petog meseca?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam sigurna tačno ni da je bilo 15, ni da je devet. Morala bih se prisjećati svih imena. Otprilike taj broj.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je jedan broj radnika srpske nacionalnosti napustio "Radio Vukovar"?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A vama je u "Radio Vukovar" stigla ispomoć. Odakle?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znači u šestom mjesecu, znači kad sam ja ponovo pošla na radio, bila je audicija i nas nekoliko mladih je tada primljeno, nas možda pet, šest.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pored vas pet, šest mladih novinara, da li je "Radio Vukovar", to jest, tada već "Hrvatski Radio Vukovar", dobio ispomoć i u dvoje iskusnih kolega?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam. Ne razumjem uopće. Ako mi kažete njihova imena, onda bih mogla procjeniti jesu li oni iskusni ili ne. Ali ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Njihova imena su Margareta Tot Arvaj i Marija Sesler.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Njih dvije su primljene isto kad i ja na toj audiciji. Nisu imale nikakvog iskustva. Bile su mlade cure. Možda nekih dvadesetak godina.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vi ste nam nešto rekli o promeni načina rada nakon uspostavljanja "Hrvatskog Radio Vukovara". Da li se promenila i uređivačka politika? Da li je koncept emitovanja sada bio drugačiji i sadržaj informacija koje su emitovane?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jeste. Prije 2. petog program je emitiran, nisam sigurna, od 14.00, pa do 18.00. Nakon 2. petog, program je proširen. Isto tako ne znam je li to bilo od ujutro do naveče ili je bilo 24 sata dnevno. U svakom slučaju, duže smo emitirali program.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste vi u toj novoj programskoj šemi postali izveštač i voditelj političkih emisija na ovom radiju?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ja sam, dakle to kad sam primljena na tu audiciju, primljena sam ponovo kao spiker, dakle na isto mjesto kao i 1990. godine. Znači kao spiker na jednoj tako maloj lokalnoj stanici, posao spikera uključivao je i posao glazbenog urednika. Vremenom, kako je rat jačao, kako se događala zapravo gradacija rata, starije kolege su napustile radio, a mi mladi... Da, ja sam postala i novinar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste, od kad ste postali novinar, u svom poslu morali da ispunite određene zahteve uređivačke politike?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste u vašoj izjavi koju ste dali istražiteljima Tužilaštva rekli da: "U lipnju 1991. godine sam se ponovo zaposlila kao izvjestiteljica i

voditeljica, ali su u to vrijeme svi radili ono što se od njih tražilo". Možete li nam malo pojasniti šta se to tražilo od radnika "Hrvatskog Radio Vukovara" u to vreme?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mogu navesti neke primjere. Ne sjećam se točno. Ali tražilo se ono što se inače traži od novinara. Znači, u gradu nema vode, provjeri zašto nema vode, kad će doći voda, mislim što se uopće događa. A takvih događaja je znači, hajdemo reći nenormalnih, bilo jako puno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kakvi su bili zahtevi HDZ-a u vezi političkih emisija koje ste vodili na radiju?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nije bilo nikakvih zahtjeva posebnih.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U vašoj izjavi koju ste dali Tužilaštvu ste rekli da je HDZ-e smatrao da mora napraviti emisiju u kojoj predsjednici političkih stranaka mogu uživo razmenjivati mišljenja i da je ideja bila da se ljudima u Vukovaru omogući da čuju govor političkih vođa. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, to je tačno. Politički čelnici grada znali su dolaziti na radio i što samostalno, što njih nekoliko istovremeno, imali su prilike reći ono što misle.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste da je u jednom trenutku pre emitiranja osetljivih tema morali ste tražiti saglasnost Odbora za odbranu. Da li je tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste prvi put čuli za Odbor za odbranu grada Vukovara?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pa mislim da je to malo netočno prevedeno. Nije se koristio taj termin "Odbor za obranu" nego je to bio Štab Teritorijalne obrane ili tako nekako. Ne znam tačno službeni naziv. U svakom slučaju, ljudi koji su organizirali obranu na čelu sa svojim zapovjednikom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste taj organ zapravo zvao Glavni stožer za odbranu grada?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Recimo da da. Može se tako reći.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Možete li nam reći ko je bio u sastavu tog stožera?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U to vrijeme, znači šesti mjesec, pa i sedmi, bio je Tomislav Merčep. Ne znam tačno od kojeg do kojeg datuma, ali negdje šesti, sedmi mjesec. Tomislav Merčep.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: On je bio zapovednik, a da li znate ko je još pored njega ulazio u sastav ovog Glavnog stožera ili ste samo sa njim komunicirali, pa drugih informacija nemate?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, ne mogu se sjetiti drugih ljudi. Znam nakon njega, znači kad je on prestao biti zapovjednik, znam koji su njegovi znači

nasljednici bili zapovjednici, ali ne znam uz Tomislava Merčepa točno tko je koju funkciju imao. Ne mogu se sjetiti ljudi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Budite ljubazni, pa nam recite kad smo već dotakli tu temu, nakon odlaska Tomislava Merčepa, ko je bio u ovom Kriznom stožeru sve do 18. novembra?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Do 18. jedanaestog nakon Tomislava Merčepa bio je Mile Dedaković Jastreb. Nakon što je on otišao, zapovjedništvo je preuzeo Branko Borković, Mladi Jastreb.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kakva je bila vaša saradnja sa tim Odborom za odbranu dok je na čelu bio Tomislav Merčep?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Kako je to zapravo bio početak rata, uhodavali smo se i mi na radiju i oni kao obrana, tako da je u početku bilo nekakvih nesuglasica. Ali poslje se sve to ustabililo i bilo je okej.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Došli smo do pitanja koje je vezano za ono šta ste pomenuli mom uvaženom kolegi da su se vaši roditelji jedno vreme nalazili u Borovom Naselju i da ste vi tamo odlazili. Da li vam je poznato da je nakon ovih događaja iz petog meseca 1991. godine u Borovu Selu, znači sad šesti, sedmi mesec, došlo do organizovanja pripadnika hrvatske nacionalnosti za odbranu protiv mesnih Srba i da je ta organizacija bila organizovana po pojedinim ulicama gde su stanovnici hrvatske nacionalnosti imali većinu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Ako mislite na Borovo Naselje uopće ne znam gdje je bila većina srpskog stanovništva, tako da ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je u julu mesecu u Borovom Naselju po nalogu Tomislava Merčepa pokrenuta akcija čišćenja stanovnika srpske nacionalnosti?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, nije mi poznato.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se možemo složiti da od ovog 2. maja, pa do 4. jula koji ste spomenuli kada je došlo do granatiranja Borovog Naselja iz Borova Sela, na području Vukovara nije bilo nikakvih oružanih sukoba?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu se složiti s tim. Bilo je puškaranja. Znači pucalo se. Nije bilo jačeg granatiranja, ali pucanja je bilo. Pucnji su se čuli.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite nam da li ste čuli da su baš u ovom periodu, kraj juna, početak jula dizani u vazduh objekti, kuće i lokali čiji su vlasnici bili Srbi, kao i kiosci "Novinsko izdavačkog preduzeća Borba" iz Beograda?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znam da jesu u zrak dizani neki lokali, ali ne znam da su oni bili Srbi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A jeste li čuli za kioske "Borbe"?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Čula jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li vam je poznato da su pojedini građani, stanovnici Vukovara, nestajali u tom periodu? Da li se to u Vukovaru pričalo?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Meni osobno nitko nije nestao, neki članovi moje obitelji su pobjegli. Ali da je netko nestao, ne znam. I nitko mi nije rekao da je njemu netko blizak nestao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Vratimo se nakratko na 4. sedmi 1991. godine. Da li ste u intervjuu koji ste dali "Slobodnoj Dalmaciji" rekli da ste tek nakon dolaska u Zagreb saznali da je ovaj napad iz Borova Sela prema Borovom Naselju zapravo bio isprovociran prethodnim granatiranjem Borova Sela iz pravca Osijeka?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se. Jeste li sigurni da se radi o 4. sedmom, a ne 2. petom?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kakva su vaša sećanja u vezi ovoga? Ja imam podatak da se radi o 4. sedmom.
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam. Kad sam došla u Zagreb, u hrvatskim novinama je bilo napisa o događajima od 2. petog i u jednom članku ili u više članaka, ne sjećam se više, pisalo je da su sa osiječke strane... da je bilo provokacija. Ne sjećam se u kojim sam to novinama pročitala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Sada bih prešao na 24. osmi 1991. godine o kome ste nam takođe danas pričali i rekli ste da je tada izvršen avio napad na Borovo Naselje i da je pogođena osnovna škola. Da li se u toj osnovnoj školi nalazio zapravo Štab odbrane Borovog Naselja u to vreme?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Čula sam da jeste. Nisam tamo bila. U sklopu škole bila je i mjesna zajednica, odnosno organizacija obrane. Tako sam čula.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li ste čuli da je tog dana oboren avion Ratnog vazduhoplovstva JNA iznad Borovog Naselja kojim je pilotirao Saša Aćimović, koji je upravo iz Borova Naselja?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znam da je Saša Aćimović iz Borova Naselja. Saša je išao u tu istu školu koju je bombardirao. U tu školu sam išla i ja. I njegova kuća nalazi se 100 metara preko puta škole. Je li taj avion srušen, to ne znam. Ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste uopšte čuli da li su toga dana srušeni neki avioni Ratnog vazduhoplovstva iznad Borova Naselja?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pa, ne znam je li tog dana. Znam da je srušeno nekoliko aviona, a je li to baš toga dana taj avion u kojem je Saša Aćimović bio, to se ne mogu sjetiti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo za zapisnik bih ponovio prezime pilota: Aćimović. Recite mi da li ste ikada čuli priču da je u napadu na Vukovar 25. avgusta, 25. osmog 1991. godine prethodilo obaranje aviona Jugoslovenskog ratnog vazduhoplovstva? Da li ste čuli da je to bio povod za ovaj napad 25. osmog?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, nikad to nisam čula.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi da li vam je kao novinaru bilo poznato da su u toku maja formirane četiti brigade Zbora narodne garde?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ni to mi nije bilo poznato. Znam da se organizirala obrana, a kako se to točno zvalo, je li bilo brigada, koliko ih je bilo, to ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je po odluci predsednika Tuđmana došlo do blokada kasarni na celoj teritoriji Hrvatske, pa i kasarne u Vukovaru?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Možda bih se djelomično složila s vašim pitanjem, odnosno moj odgovor bi bio djelomično da, ali ne znam točno baš da su bile sve kasarne u Republici Hrvatskoj, uključujući i Vukovar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste, dok ste radili u "Radio Vukovaru", čuli da je po nalogu poverenika za grad Vukovar, Vukovarskoj kasarni ukinuta struja, voda i "PTT" komunikacija?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, nisam to čula. U cjelom gradu nije bilo, barem u našem djelu i u komunikaciji s ljudima s kojima smo, znači mogli razgovarati, znam da nije bilo vode i struje, pa mogu pretpostaviti da i tamo nije bilo, ali to stvarno ne znam. Čak mi je i malo čudno zapravo to vaše pitanje, jer 20. jedanaestog, kad sam izlazila iz grada, onda na tom djelu, znači od Sajmišta, pa prema Negoslavicima, smo išli i ja sam bila u šoku kad sam vidjela kako zapravo selo gori, ima struje, jer sam mislila da cijeli taj dio... da cijelo područje da je u mraku.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Govorite o Negoslavicima?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, da. O Negoslavicima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Rekli ste nam da ste nakon ovog 25. osmog sa svojim suprugom ostali u prostorijama radio stanice, je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Za svo ovo vreme boravka u radio stanici emitovao se program i za Vukovar i za celu Hrvatsku, zar ne?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Signal odašiljača "Radio Vukovara" pokrivaio je samo vukovarsko područje, znači područje općine. Izvještaji su se slali za Zagreb s telefonske linije. Znači, signal "Radio Vukovara" nije mogo pokriti cijelu Hrvatsku.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Prilikom emitovanja izveštaja, rekli ste "da ste pored činjenica koje ste iznosili, morali apelirati i na emocije slušalaca i na reakcije političkog vrha u Hrvatskoj". Da li je to tačno?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, tačno je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U ovom periodu su vam dolazili i predstavnici stranih medija u posetu.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Dolazili su. Na koji period mislite? Dolazili su negdje u devetom ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Na oktobar, deseti mesec ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, deveti i deseti... A deseti već ne. U devetom da. Vukovar je u potpunosti okupiran 1. desetog. Tako da u desetom mjesecu ne sjećam se da je itko došao, barem ne sa ove strane od Bogdanovaca i Osijeka. Ne, ne mogu se tačno sjetiti, ali bilo je stranih novinara. U devetom mjesecu sigurno, a u desetom ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada je dolazio predstavnik "Corriere Della Sera"? Da li se sećate?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, sjećam se njega.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U kom mesecu je on bio?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Bili smo još u redakciji u Maršala Tita, a tamo smo bili do 15. desetog. Znači, to je moglo biti do 15. desetog. Nakon toga sigurno ne, ali ne znam tačno kada.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je nakon 15. desetog, nakon što ste promenili lokaciju i prešli u podrum "Vupika", kako ste nam rekli, da li je tada došao u isti podrum i jedan veći broj građana sa Sajmišta?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jeste, nekoliko dana nakon toga. Znači, nisu došli skupa s nama. Mi smo došli... 15. desetog smo napustili to staro mjesto. Sjećam se, prolazili smo gradom, gorila je zgrada "Radničkog doma". Najprije smo otišli u općinu i u dogovoru s njima dobili smo, znači, lokaciju "Vučedolske kapljice", to sklonište. I nekoliko dana, ne znam tačno koliko, mi smo se taman organizirali, postavili stvari na svoje mjesto, nakon toga došli su ljudi koji su do tada bili na Sajmištu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, u to vreme je palo i Sajmište?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Prema informacijama koje sam ja imala, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li mi možete reći da li su pojedini vojnici, pripadnici ZNG-a, pripadnici MUP-a dolazili u vaš studio da se informišu o stanju na delovima fronta gde oni nisu učestvovali?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ponekad neki ljudi su dolazili, ali su isto tako i oni nama zapravo bili korisniji, oni su nama davali informacije. A naravno, i mi bismo njima govorili o našim saznanjima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Interesuje me da li ste videli i pripadnike HOS-a?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam ih vidjela. Čula sam da je došla jedna grupa.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su ovi pripadnici HOS-a zapravo držali one najkritičnije linije odbrane Vukovara, kao što kaže vaša koleginica Alenka Mirković?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Stvarno ne znam na koji način su bili ljudi u obrani raspodjeljeni. Nisam znala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Mom uvaženom kolegi ste rekli kad prelazite u ovaj podrum "Vupika" počinjete da emitujete vesti tri puta dnevno. Rekli ste i termine. Mene nešto drugo interesuje u vezi s tim. Kada počinje zapravo vaše pozivanje na odgovornost političkog vrha, Vlade i samog predsednika za situaciju u kojoj se Vukovar našao?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim da je to bilo negdje početkom jedanaestog mjeseca.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li tada počinje i cenzura vaših izveštaja po nalogu rukovodstva iz Zagreba?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Moguće da da. Ne mogu sa sigurnošću reći da se to poklopilo, ali otprilike u to vrijeme, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I vi ste zapravo mogli gledati na televizoru kako vaši izveštaji zapravo ne sliče originalu, što vas je samo uverilo da ste bili u pravu kada ste te izveštaje pisali. Da li je to tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mi nismo imali nikakav televizor i nismo mogli na televizoru gledati. Jedan jedini televizor je bio u Štabu i povremeno kad bismo odlazili tamo, ako bi u to vrijeme bio naš izvještaj, onda bismo pogledali. Do tih saznanja da su nam izvještaje kratili došli smo zapravo slušajući "Hrvatski radio".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Sada ste nam pojasnili. Međutim, u ovo vreme u ovom svom kritičkom stavu prema pomenutim državnim organima, vi ste imali podršku i Kriznog štaba, to jest Glavnog stožera i povereništva grada i celokupnog stanovništva Vukovara, zar ne?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislite mi kao radio imali smo podršku?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi kao radio za ove informacije i kritike koje ste objavljivali.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, imali smo. To je i bilo u dogovoru s njima da ta odluka je donesena.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tada se i otvorilo pitanje da je je Vukovar zapravo žrtvovan iz nekog višeg razloga i da li i dalje treba emitirati program iz "Radio Vukovara", zar ne?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pa, ne znam da li se baš tada to pitanje otvorilo, ali ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A kada se otvorilo to pitanje?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U svakom slučaju, dok smo bili u Vukovaru pod opsadom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To pitanje je proizlazilo iz stava državnih organa Republike Hrvatske prema zahtevima i potrebama koje je Vukovar imao u toj teškoj situaciji.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: To da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste u to vreme, znači u jedanaestom mesecu 1991. godine polemisali oko političkog cilja koji bi mogao biti postignut padom Vukovara?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam se nametao zaključak u toj diskusiji, da je pad Vukovara pod okolnostima koje su ga zadesile, zapravo cena za priznanje nezavisnosti Hrvatske?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nije nam se nametao nikakav zaključak, naprosto smo polemizirali oko toga.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste čuli da je predsednik, gospodin Tuđman, rekao gospodinu Mesiću... gospodinu Merčepu da je za Hrvatsku veći problem da pogine 200 Zagrepčana, nego 2.000 Vukovaraca?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, nisam čula.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je negde u desetom mesecu 1991. godine na teritoriji Gospića u Hrvatskoj ubijeno i nestalo oko 100 građana srpske nacionalnosti?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Tada to nisam čula. Bila sam u Vukovaru.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste kasnije čuli da je ovaj događaj ...

TUŽILAC MOORE: Uz dužno poštovanje, koliko je to relevantno za ovo pitanje?

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, možete li da nam navedete zašto bi to bilo relevantno?

ADVOKAT VASIĆ: Svakako, časni Sude. Malopre smo govorili o ceni pada Vukovara za priznanje hrvatske nezavisnosti i o diskusiji oko toga. Moja linija pitanja se zapravo završava ovom tezom, odnosno u sledeća dva pitanja da su ovi događaji oko Gospića i ovi događaji oko pada Vukovara zapravo povezani sa epilogom koji sam malopre naveo.

SUDIJA PARKER: Ja ne vidim vezu jednog s drugim, ali sam siguran da je to deo vaše teze, deo vaše strategije činjenica da je možda Vukovar žrtvovan. Ali da govorite o Gospiću, bojim se, da je to ipak predaleko otišlo. To možete da ostavite po strani.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Da li vam je po vašem povratku u Zagreb bila dostupna informacija da je od strane Evropske zajednice (European Community), krajem 1991. godine, Hrvatskoj stavljena primedba na događaje koji su se odigrali na njenoj teritoriji i da je rečeno da bi to mogao biti problem u postupku priznanja Hrvatske nezavisnosti?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Toga se ne sjećam. Po dolasku u Zagreb od 22. jedanaestog moj život se sveo na to da sam tražila muža koji se vodio kao nestala osoba.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vratimo se sada opet na Vukovar. Recite mi da li ste od strane Glavnog štaba odbrane Vukovara bili u jednom trenutku podvrgnuti cenzuri informacija?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam. Mislim da ne. Sve što smo izveštavali bilo je na neki način u dogovoru s njima, odnosno i sami smo znali što smijemo reći, što ne smijemo. Jako smo dobro surađivali.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste u toj saradnji u jednom trenutku od gospodina Borkovića dobili naređenje ili preporuku, ne znam kako to da nazovem, da prestanete emitovati program da bi problemi oko Vukovara u Zagrebu bili shvaćeni ozbiljno?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Program za lokalno područje emitirali smo neprestano, odnosno tri sata dnevno, kao što sam već rekla: u 8.00, 14.00 i 20.00. Izveštaje za Zagreb nismo slali neko vrijeme, ali u dogovoru sa gospodinom Borkovićem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali ovo nije bilo delotvorno i vi ste iz razgovora sa gospodinom Dedakovićem, i upoređujući ono šta ste dobijali kao informaciju iz Zagreba, shvatili da nikakva pomoć Vukovaru neće stići. To je bilo već u jedanaestom mesecu 1991. godine.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pa mi smo se zapravo do zadnjeg dana nadali da će pomoć ipak stići.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste od gospodina Dedakovića dobili informaciju da nikakva tehnika, nikakva sredstva vojna nisu stigla u Vinkovce, niti krenula prema Vukovaru, zar ne? On se tada nalazio u Vinkovcima.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ja nisam dobila nikakvu informaciju od gospodina Dedakovića.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste nam da ste saznali da će komanda odbrane Vukovara izaći iz Vukovara i da ste razmišljali da li da i vi krenete sa njima, zar ne?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislite na ove zadnje dane?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, mislim na ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: 17. jedanaesti, da. Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tu ste za odlazak upotrebili reč "proboj". Da li je to bio oružani proboj ili zapravo korišćenje određenih puteva kojima se iz Vukovara moglo izaći, koji nisu bili regularni?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: To nije bio nikakav oružani proboj. Putovi su zapravo svi bili regularni, samo što su bili okupirani. Termin "proboj" koristio se u tom smislu da se nije moglo proći, pa zato proboj. Znači oni su se pokušali probiti. Nekima je to uspjelo, neki su poginuli.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Inače za sve vereme ovih dešavanja u Vukovaru o kojima govorimo, stanovništvo je bilo multietničko, zar ne?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih vas molio samo da mi pomognete oko tajminga ovog razgovora i izlaska ove komande grada Vukovara. Da li ste vi Tužilaštvu u svojoj izjavi rekli da ste 17. jedanaestog čuli da je komanda odbrane odlučila da izađe iz Vukovara, a da je gospodin Glavašević 18. jedanaestog oko 14.00 otišao u komandu da sa njima dogovori detalje, no da ih tamo nije našao?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Sve se događalo 17. i 18. Mi smo odlučivali, kad kažem mi, mislim na nas koji smo radili na radiju, tu noć 17 na 18 smo razgovarali o tome što ćemo, hoćemo li i mi sa zapovjedništvom u proboj ili ostajemo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I da li je gospodin Glavašević 18. jedanaestog oko 14.00 otišao u komandu da vidi kakav je ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ovako, mi... Čini mi se, nisam 100 posto sigurna, ovo 14.00, nije 14.00, to je zapravo 2.00, a ne 14.00. Znam da je bila noć kada smo o tome razgovarali

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja ću proveriti englesku verziju vaše izjave. Moguće je da ste vi rekli 2.00, a upisano je 14.00.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U svakom slučaju noć je bila.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste u istoj izjavi rekli da su tog dana, znači 18. otišle vaše kolege Alenka Mirković, Josip Esterajher i Zdravko Šeremet?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Otišli su.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A vi ste te noći ostali u podrumu, gde su vam se pridružili ljudi iz pošte, iz "PTT"?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su to gospodin Žugec i gospodin Emil Aleksandar? Da li se sećate njihovih imena?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Emil Aleksandar sigurno nije, jer njega je ubila jedna, mislim, topovska bomba. Emil Aleksandar je bio u skloništu do našeg. Znači, podrum u kojem smo mi bili, bio je produžetak jednog drugog podruma. Iz jednog u drugi podrum nije se moglo ići. Ali znači, mi smo znali da je tamo jedna grupa ljudi i oni su znali da smo u ovom našem podrumu mi. Ne sjećam se točno kad, sigurno nije bilo 17. jedanaestog, bilo je puno ranije, kad kažem puno, jedanaesti mjesec, ali početak jedanaestog mjeseca kada je Emil Aleksandar poginuo. Znači, pala je ta jedna, mislim da su rekli topovska, u svakom slučaju, jaka razorna snaga je bila. Ubila je Emila Aleksandra, njegovu ženu, malu bebu, mislim njegove roditelje. Ukupno desetak ljudi je od te jedne poubijano. Znači, Emil Aleksandar nije bio 17. jedanaestog. Žugec? Možda je bio, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo. Pričali ste nam da ste čuli razgovore i pregovore oko evakuacije. Da li ste istražiteljima haškog Tribunala rekli da su rekli da su ovi pregovori oko evakuacije trajali od 18. do 20. jedanaestog 1991. godine?

TUŽILAC MOORE: Uz dužno poštovanje, ako će da se postavljaju pitanja, ja neću da kritikujem pitanja ni na koji način, ali ako će da se postavljaju pitanje o tome šta je rečeno istražitelju, ja bih uz dužno poštovanje predložio da bi bilo pravedno da se svedokinji da jedan primerak njene izjave.

SUDIJA PARKER: Gospođo Polovina, ako želite da pogledate izjavu kako biste osvežili pamćenje za bilo koje od ovih pitanja, molim vas da nam kažete, pa ćemo vam dati priliku da pogledate izjavu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Ako imate potrebe, ja imam izjavu kod sebe ili se sećate?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim da znam na što mislite. Da. U jednoj rečenici se kaže da su pregovori bili od 18. do 20. jedanaestog.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Upravo tako.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Možda su bili i nekoliko. Ja ne znam tačno kad su oni počeli, ali ta zadnja tri dana, znači kad smo mi bili u bolnici: 18, 19. i 20, rano ujutro čula sam da su se pregovori vodili. A prije toga, znači prije naše bolnice, dok smo bili u podrumu, također je bio taj dio pregovora koji sam ja osobno čula.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospođo. Interesuje me sad ovaj deo kada ste došli u bolnicu. Vi ste rekli da ste bili smešteni u prizemlju i da ste u jednom trenutku 19. jedanaestog, ako ja dobro zaključujem, videli osobu koja je na sebi imala oznaku "Milicija Republike Srpske Krajine". Da li je to tačno?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, jeste. Ne znam kako je tačno pisalo: "Milicija Krajine", "Milicija Republike Srpske Krajine" ili "Milicija..." U svakom slučaju u tom trenutku sam znala da taj vojnik nije naš, nego sa srpske strane.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete opisati tu uniformu, kako je izgledala uniforma tog vojnika, to jest milicionera, pre bih rekao nego vojnika, po onome šta vi kažete?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se, samo se jako dobro sjećam tog obilježja, jer sam mislila da je to neko naš i onda u zadnjem trenutku kad sam zapravo vidjela da to piše, ono "Milicija Krajine", odjednom sam ustuknula i shvatila kako moram sa tom osobom da razgovaram.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A na šta vas je asociirao taj natpis u tom trenutku, dakle jedanaestog 1991. godine, 19. jedanaestog 1991. godine?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Natpis me nije asociirao na ništa, ali osoba koja je imala tu uniformu, odnosno na svom rukavu imala taj natpis, za mene je bio neprijateljski vojnik, znači netko kome ne smijem vjerovati.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste videli još ovakvih milicionera toga dana ili je ovaj bio jedini?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Vidjela sam još neke ljude u uniformi, ali ne mogu tačno reći šta su imali napisano, pošto je bilo više tih raznoraznih formacija, ne znam tačno šta je ko imao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako vam kažem da ova osoba nikako nije mogla biti milicioner Republike Srpske Krajine, jer je Republika Srpska Krajina oformljena tek 1992. godine, da li bi vi mogli prihvatiti ovakvu tvrdnju?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ja stvarno ne znam kada je milicija oformljena, ali ta osoba je imala uniformu sa natpisom "Milicija Krajine".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Država Republika Srpska Krajina oformljena je 1992. godine. Ja nisam govorio o formiranju milicije, tako da... No, dobro. Hvala vam. To je vaš komentar. Samo bih imao još jedno pitanje. Ono je vezano za vaš izlazak iz bolnice. Rekli ste u svojoj izjavi da ste stajali u četiri kolone: u kolonu koja ide za

Zagreb, u kolonu koja ide za Novi Sad, u kolonu koja ide za Beograd i kolonu onih koji su želeli da ostanu u Vukovaru. Da li je to tako? Vi ste stali u onu koja ide za Zagreb.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nije tačno tako. Nisu postojale nikakve kolone. Samo nam je rečeno da se grupiramo tko želi za Zagreb, tko želi ostati u Vukovaru i tko želi ići za Srbiju. Sad ne sjećam se tačno je li postojala podjela posebno tko želi za Beograd, tko želi za Novi Sad. Ali u svakom slučaju, Zagreb, Hrvatska, Srbija i tko želi ostati u Vukovaru. Nikakvih kolona nije bilo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam najbolje. I poslednje pitanje. Ja moram ovo da vas pitam. Da li je vaš suprug bio srpske nacionalnosti?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nikad mi nije rekao što je po nacionalnosti. Nismo nikada razgovarali o tome.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam, gospođo najbolje na odgovorima. Časni Sude, ja nemam daljih pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala vama, gospodine Vasiću. Gospođo Tapušковиć. A u stvari, gospodine Moore. Oprostite.

TUŽILAC MOORE: Pre nego što krenemo na sledeće unakrsno ispitivanje, uvaženi kolega je postavio pitanje u kome je rekao nešto o tome šta je svedokinja rekla u izjavi. To je na strani 45 u 11.41.07 i čini mi se, da je bilo rečeno da su pregovori trajali od 18. do 20. novembra. Uz dužno poštovanje, to nije, barem ono šta piše u izjavi na engleskom jeziku, zato što u izjavi na engleskom piše: "Čula sam da su između 18. i 20. novembra pregovori još bili u toku", i ja smatram da s tim u vezi postoji razlika. Ja ne znam da li to ima veze s prevodom na BHS, ali na engleskom to je ono šta ja imam i to tako glasi. I druga stvar, kako bih pomogao i kolegi, a nadam se i sudijama, spominjao se jedan gospodin koji je otišao u 14.00. U prevodu na engleski piše u 2.00. Dakle, ja ne znam da li će to da pomogne svima u postupku.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Moore što ste to sada spomenuli. Gospodine Vasiću, pre nego što vas oslobodim, da li vi želite da se nadovežete na bilo koje od ovih pitanja?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala najbolje, časni Sude. Pa najpre zahvalio bih mom uvaženom kolegi. Ali čini mi se, da ovo oko tajminga za ovog gospodina sam ja sa svedokom razrešio. Ona je rekla da je rekla u 2.00 ...

SVEDOKINJA POLOVINA: Rekla sam da je bila noć. Što znači 2.00.

ADVOKAT VASIĆ: A što se tiče prvog dela... problema, ja sam samo rekao... pitao svedokinju da li su u ovom vremenskom periodu trajali pregovori. Ako moj uvažni kolage u ovom nesvršenom vremenu nalazi da je to trajalo i iza 20, ja neću s tim praviti nikakve probleme. Hvala vam puno.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospođo Tapušковиć, imate reč.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Dobar dan, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospođo Polovina, dobar dan. Moje ime je Mira Tapušковиć. Ja sam jedan od branilaca gospodina Miroslava Radića. Ja ću se truditi da polako govorim da bismo postigli svrhu prevođenja i da se ne bi dogodilo da bilo ono šta ja pitam ili vi mi odgovorite na pitanje ne bude korektno prevedeno. Trudiću se takođe da ne ponavljam pitanja koja vam je postavio moj kolega Vasić. Jedino ako budem nešto u tom pravcu pitala, vezano je za neko malo pojašnjenje, odnosno zbog razloga što meni iz vašeg odgovora nije bilo tačno. Hvala. Kada ste govorili o vašem radu u radio stanici u vukovarskom radiju koji je posle promenio ime u "Hrvatska Radio Vukovar", pomenuli ste prethodnog glavnog i odgovornog urednika Mirka Stankovića. Recite mi molim vas da li se vi možda sećate datuma kada je njemu i prestao radni odnos?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li možete da se setite eventualno meseca u kome je njemu radni odnos prestao?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ako vam pomognem i kažem da je to bilo u julu mesecu 1991. godine, da li ste vi tada već bili u radnom odnosu u "Hrvatskom Radio Vukovaru"? Ne možete samo da klimate glavom ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: O kej. Samo čekam da prevoditelj da... Ja sam u sedmom mjesecu bila na radiju, a s kojim datumom je Mirko Stanković prestao raditi, ne znam, jer nikad nisam vidjela taj papir, niti sam mu ja dala otkaz.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Ali vi znate da je na njegovo mesto postavljena druga osoba kao glavni i odgovorni urednik, je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A vi ste nama ovde rekli čak njegovo tačno prezime, je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Tako je.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Njega je naimenovao novi direktor, gospodin Šerementa, je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Čovjek se zove Zdravko Šeremet. On je bio novi direktor "Hrvatskog Radio Vukovara".

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam na pogrešnom ...
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Izgovru, ali smo se vi i ja odlično razumele ko je u pitanju. Nego bih vas molila da mi odgovorite na to pitanje da li je gospodin Šeremet, je l' sam možda i naglasak, ovaj, dobro naznačila, imenovao, odnosno zamenio gospodina Stankovića?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Gospodin Šeremet nije mogao zamjeniti Mirka Stankovića. Funkcija Mirka Stankovića je bila glavni urednik ili glavni i odgovorni, ne znam opet kakava je točna formulacija, a Zdravko Šeremet je bio direktor radija.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate da je gospodin Šeremet podneo disciplinsku prijavu protiv gospodina Stankovića, nekadašnjeg glavnog i odgovornog urednika?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Ne mogu se sjetiti toga.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali gospodin Šeremet je podneo, da pokušam da vas podsetim, podneo je disciplinsku prijavu Disciplinskoj komisiji. Vas je bilo ukupno petnaestoro, kako ste rekli, na početku vašeg stalnog zaposlenja. Neko od vas 15 je sigurno sačinjavao Disciplinsku komisiju. Da li ja grešim?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ja evo, kao da za to sad prvi put čujem stvarno. Ne znam. Osim toga, ja sam tada bila na radiju i moram vas ispraviti, nisam bila stalno zaposlena na radiju. Ali sam bila... Znala sam događanja. Za Disciplinsku komisiju ne mogu se sjetiti da je postojala. Ja nisam bila u njoj.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Nećemo onda više o tome, pošto kažete da nemate informacije o tim događajima. Vi ste u vašoj izjavi, koju ste dali istražiteljima, napomenuli da je odmah nakon događaja u Borovom Selu 2. maja, ako ne grešim što se datuma tiče, HDZ-e preuzela kontrolu nad radio stanicom. Da li možete da nam objasnite u dve, tri reči šta to znači "preuzela kontrolu"?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: To znači fizički... i fizički i pravno od tada se "Radio Vukovar" počeo zvati "Hrvatski Radio Vukovar" i koliko se sjećam i... Pardon, ja tada nisam radila na radiju, ali sam čula, pričali su mi Siniša Glavašević, ali i Branko, moj muž, da je promjenjena brava.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste u vašoj izjavi rekli da ste i u pauzi vaša dva zaposlenja puno vremena provodili u "Radio Vukovaru" i da ste bili jako dobro upoznati sa onim šta se događa u celome kraju. Da li možete da nam kažete da li se to odnosi samo na grad Vukovar ili se to odnosilo i na vukovarsku regiju, na kompletnu Slavoniju?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Odlazila sam na radio, znači i u vremenu kada nisam tamo bila zaposlena, jer sam se tada zabavljala, hodala s mojim mužem. "Radio Vukovar" imao je takav signal da je pokrivaio područje vukovarske općine, a vijesti koje je radio tada emitirao ticale su se nekakvih lokalnih pitanja, znači za područje vukovarske općine.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U redu. Ali moram još... Sačekaću prevod... Vratću se još jednom na gospodina Stankovića. To je osoba koja je vama praktično pomogla da se zaposlite, je li tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Tako je.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste u vašoj izjavi rekli da je on pokazivao znake srpskog ekstremizma, a danas ste na zapisnik ovde izjavili, to je na četvrtoj strani, u šestom redu, rekli da je on bio prosrpski urednik i da zbog toga njemu nije bilo mesta u radiju. Možete li da definišete u čemu se ogledalo to njegovo prosrpsko uredništvo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mirko Stanković, iako tada glavni urednik, znao je ponekad napisati nekakav tekst za radio ili za novine, jer u sklopu radija bile su i "Vukovarske novine", znalo se provlačiti: "Vukovar je srpski grad, ugroženo je srpsko stanovništvo". To su bile naznake da je Mirko Stanković prosrpski orijentiran. Osim toga, na radiju je bilo nekakvih 16.000 ploča. Neke od njih imale su oznaku "Zabranjeno emitirati". To su bile pjesme Vice Vukova, Vera Svoboda i znači pjesme koje su u sebi sadržavale "Hrvatska", "Hrvatski", "Hrvatica", nešto što je vezano sa Hrvatskom. Kada sam postavila pitanje, bila sam u šoku, na tu činjenicu na koju sam naišla, rekli su mi da je to djelo Mirka Stankovića. Te pjesme se nisu smjele emitirati.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste rođeni 1965, je li tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li se vi sećate ko je bio Vice Vukov?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Kako da ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je on bio i osuđen zbog svojih da kažemo pod navodnicima sada ovde nacionalističkih ispada? Samo sa da ili ne, ja vas molim. Da li se sećate da je on bio i osuđen?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Tada 1971. ili 1972. godine se ne sjećam. Poslje sam, kad sam bila starija, saznala sam o tome.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Kazali ste da je HDZ-e preuzeo kontrolu i da je samo najednom promenjena brava. Kako ste vi saznali da je promenjena brava? Ko vam je to rekao?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim da sam vam već rekla, Siniša i Branko. Znači, Siniša Glavašević i Branimir Polovina.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Jesu li rekli zašto je promenjena brava, i ko je promenio bravu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisu rekli zašto, ali su pominjali ljude bliske Tomislavu Merčepu.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da su ljudi bliski Tomislavu Merčepu i određivali uređivačku politiku "Hrvatskog Radio Vukovara"?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, to nije tačno.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali ako su ti ljudi došli i promenili bravu ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, ali to uvjetno ne znači da su i uređivali "Radio Vukovar".

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Možete li mi reći, odnosno potvrditi da je nakon odlaska Stankovića, glavni i odgovorni urednik bio Josip Esterajher, ako sam pravilno izgovorila ime?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ja sam se u međuvremenu zapravo sjetila još jednog čovjeka koji je vrlo kratko bio, tako da ovo... Nisam znači sigurna tačno... Taj se zove Šlafhauzer, mislim da se zove Krešo. Ja sam tog čovjeka jako slabo poznavala i čini mi se, da je između Mirka Stankovića i Josipa Esterajhera on na vrlo kratko vrijeme bio. Ne znam. Mislim da je bio na toj funkciji glavni urednik. Ali uglavnom u tjeku rata Josip Esterajher je bio glavni urednik.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li možete da mi kažete da li vam se čini čudnim da u kratkom vremenskom periodu, praktično od kako vi ponovo dolazite na radno mjesto u "Hrvatski Radio Vukovar", četiri osobe srpskog porekla na istaknutim pozicijama u gradu budu zamenjene, odnosno dobiju otkaz?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam koje su to osobe, isto tako ne znam jesu li srpskog porekla.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Na pitanje mog kolege Vasića, rekli ste da ne znate ko je bio predsednik opštine Vukovar, je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ako vam ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam sigurno.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Ako vam ja kažem Slavko Dokmanović, da li vam to ime nešto govori?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Čula sam za Slavka Dokmanovića.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli i za podata da je 25. sedmog dekretom Franjo Tuđman raspustio Skupštinu opštine Vukovar i suspendovao Slavka Dokmanovića?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se toga.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznato da je Marin Vidić Bili smenio direktora bolnice, Radeta Popovića, inače Srbina poreklom? 18. sedmog 1991. godine.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, nije mi poznato. Marina Vidića Bilog poznajem. Za ovog... On je liječnik, je l' tako? Rade Popović. I za njega sam čula, ali je li ga smijenio to ne znam. Nije mi poznato.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Za ovo vaše ispitivanje bitno je da je on bio direktor bolnice, a ne da li je bio i ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Dobro. Ne ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Lekar ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam je l' tada bio direktor bolnice. Čula sam od raznih ljudi. Znam ga kao liječnika. Popović, mislim da je psihijatar bio.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li ste znali, kao osoba koja radi na radiju, koja treba objektivno da informiše stanovništvo, čiju regiju pokrivete, da je na primer, direktor velikog kombinata "Borovo", Zdravko Egić, takođe Srbin, smenjen u tom istom periodu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se toga.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Hvala. Ja bih sada molila sudskog službenika da nam stavi mapu, a to je dokazni Predmet broj 59, časni Sude, pošto ćemo u svakom slučaju za jedno vreme morati da odemo na pauzu, da li bih onda mogla ja da krenem sa drugim pitanjima, a da mapu i ovaj dokaz ostavimo za posle pauze, jer bih pitala svedoka da nešto markira na toj mapi i dok traje postupak čuvanja i obeležavanja, da ne bismo to radili brže? Ako mi dozvolite da promenim ipak redosled pitanja.

SUDIJA PARKER: Svakako. Samo hoću da kažem da se ne radi o tome da kartu treba da pronademo, nego se zapravo radi o fizičkom procesu njenog učitavanja i pokazivanja na ekranu. Više vremena treba da se učita geografska karta nego strana na kojoj je otkucani tekst. Ali, ako uzmemo u obzir vreme koje nam stoji na raspolaganju, svakako možete da pređete na druga pitanja, a možete da se dogovorite sa sudskim osobljem tokom pauze da se to napravi. Karta je sada spremna, ali ja sasvim prepuštam vama da li ćete kartu sada da koristite. Pauzu ćemo da napravimo najkasnije za 15 minuta. Ako imate dovoljno vremena da obradite kartu, izvolite, ako ne, onda možete da radite na nečem drugom.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude na pomoći. Ja se sećam vašeg objašnjenja da kolor fotografije traže malo više vremena da se pokažu na ekranu, pa sam zbog toga htela da prebacim. Ali ako imamo 15 minuta na raspolaganju, ja mislim da ću postići to šta želim sa tom mapom, odnosno daću sve od sebe. Gospođo Polovina, da li vidite mapu? Imate li je na ekranu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Imam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Prepoznajete da je to mapa Vukovara?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, samo nigdje ne vidim broj 59 što ste rekli.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: To je za našu internu upotrebu, tako da se to ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Aha, dobro, dobro. O kej.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja bih molila službenika da nam malo zumira mapu kako bi se jezgro grada malo bolje videlo. Može još. Još. Još. Mislim... Odlično. Hvala najbolje. Želim da se sve crvene tačke na karti vide na ekranu, odnosno da može svedokinja da vidi. Gospođo Polovina, mislite li da možete da nam pomognete i pokazujete pojedine objekte približno gde se nalaze, u kojem delu Vukovara? Službenik će vam pomoći.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ako znam, reći ću. Samo moram napomenuti da sam ja odrasla u Borovom Naselju. U Vukovar sam došla živjeti u petom mjesecu 1991. godine, pa ne znam točne nazive ulica. Neke znam, ali ne mogu reći da jako dobro poznajem grad.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Videćete gospođu Polovina. Biće jednostavnije nego što mislite. Da li možete na ovoj mapi sada da nam tim pokazivačem obeležite tačkom mesto gde se nalazila prvo redakcija "Hrvatskog Radio Vukovara" i da obeležite to sa brojem 1. Približno gospođu Polovina. Ne tražim apsolutnu preciznost od vas.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ovo narandžasto predstavljaju... To su ceste. Pretpostavljam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da gospođu Polovina, to su glavne saobraćajnice u Vukovaru.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ako je ovo Vuka, tu je i bila zgrada "Radničkog doma", a znači, nekakvih tristotinjak metara prema ovamo je bila redakcija. Samo malo da vidim koja je ovo ulica. Gdje se skreće. Evo ovdje. Šta ste rekli jedinicom?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da, rednim brojem... arapskim brojem 1.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je l' možete da povećate malo tu tačku?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li možete sada da nam pokažete u kom pravcu je bio studio?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znači od te točke prema Vuki bila je zgrada "Radničkog doma". Koji broj tu da stavim. Je l' 2?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Tu sad sledeći broj, arapski 2.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Molim vas ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: *(svedok označava)* Evo, ovdje negdje je bila zgrada studija.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: To govorimo o vremenu dok smo još mogli emitirati iz studija.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Apsolutno i hvala vam što ste to rekli, radi zapisnika. Da li sada možete da nam obeležite novom tačkom pored koje ćete staviti broj 3, mesto ili kraj Vukovara u kome ste vi posle zaključenja braka živeli?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Posle zaključenja braka, dobro, jako je kratko trajalo, ali to je... Samo malo. Je li ovdje negdje možda vidljiv "Vodotoranj", pa ću lakše locirati?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja sada tu ne mogu da vam pomognem gospođo. Morate sami da probate da se setite.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: *(svedok označava)* Evo, otprilike ovako tu broj 3.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Molim vas da stavite i tačku 3?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li možete sada da nam pokažete gde je bio, ono šta ste nam danas preciznije odredili po nazivu, Štožer odbrane grada Vukovara?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I ja vas molim da stavite broj 4.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: *(svedok označava)* Samo malo. Evo, ovdje otprilike.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Sada bih vas molila da obeležite tačkom i označite brojem 5 novo sklonište, odnosno "Vupikov" podrum gde ste se vi posle preselili?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: (svedok označava) Jesam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Hvala. Časni Sude, ja bih zamolila da se ova mapa uvede kao sledeći dokaz?

SUDIJA PARKER: Prihvata se.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 127.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li možete sada da nam pokažete, odnosno nema potrebe da nam pokazujete više na toj mapi, ali bih molila da mapa i dalje stoji na ekranu, da pokažete... Mapa je nestala. Dobro. Ja sam mislila da nam mapa sa obeleženim tačkama, ali bez obzira... Mi smo videli gospođu gde vam se nalazio i studio i gde se nalazilo sklonište. Možete li nam reći kojim putem ste vi odlazili do bolnice, pošto ste nam rekli da ste često iz redakcije odlazili do bolnice?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Kad kažem: "Mi smo odlazili u bolnicu", mislim na članove ekipe "Radio Vukovara". Ja sam zapravo najmanje odlazila u bolnicu, ali reći ću vam... Mislite na ovo sklonište "Vučedolaska kapljica"?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: To je točka 5, ovo je glavna cesta i ova velika točka je bolnica.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Kad ste rekli da ste se preselili u "Vupikov" podrum, danas za zapisnik je ušlo, rekli ste da ste to uradili da biste bili bliže bolnici. Zbog čega je vama bilo potrebno da budete bliže bolnici?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Uopće se ne sjećam da sam rekla da bismo bili bliže bolnici, nego smo otišli u općinu kod Marina Vidića Bilog i to je bio, sad ne znam je li jedini, ili jedan od rijetkih podruma, odnosno skloništa na raspolaganju, koji je bio koliko toliko siguran, ako je uopće išta u tom gradu tada bilo sigurno. Ali da, bilo nam je jako važno da smo blizu bolnice, zato da ne poginemo. Jer što je kraća zapravo trasa, to je manja mogućnost pogibanja. Jer jedno je pretrčati i odvoziti se 300, 400 metara, a drugo, ići nekoliko kilometara. To je bila jako, jako mala vjerojatnost da se preživi.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A recite mi da li ste od kuće do vašeg radnog mesta koristili bilo kakvo prevozno sredstvo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U kojem periodu? Jer ja kod kuće nisam ni bila kad je bilo najžešće granatiranje.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ako sam vas pitala kako ste išli od kuće, to se onda odnosi na period dok se ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Dobro ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Još uvek ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Dok se moglo, autom ili pješice

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li ste išli zajedno sa svojim suprugom ili ste išli sami?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nekad zajedno sa njim, a nekad sam sama.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hoćete li nam reći od momenta kada je došlo do prvog velikog gramatiranja, odnosno od dana kada ste vi rekli da je započeo pravi... prave borbe, 25. osmog, kako je bilo u Vukovaru organizovana prehrana?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Od 25. osmog, pa do negdje početkom devetog mjeseca, bila sam na radiju i mi smo si tamo kuhali uglavnom sami. Znači, nitko nam tada nije donosio jelo, nego smo si sami organizirali. Tada, u to vrijeme još se ponekad moglo otići u nabavku, u trgovinu. Nakon tog perioda, znači kada je zapravo bilo jako opasno hodati gradom, odnosno nije se više moglo, osim ako neko baš nije htio da bude ubijen, bilo je jako, jako teško u određenim danima. Ponekad nismo imali zapravo što jesti. Imali smo nekakve zalihe, pa smo... Ne znam, kombinacija keks, pašteta i jako je bilo teško, dok zapravo ljudi koji su organizirali prehranu u gradu, nisu se uhodali i onda je to bilo već puno bolje. Čak su po nekim skloništima, takve smo identifikacije dobivali da je baš bila organizirana.. Znalo se točno tko kuha, tko nabavlja.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hrana se pripremala u "Borovo-komercu"?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Čula sam jedan dio hrane, da. Da. I tamo. Iz "Borovo-komerca"... "Borovo-komerc" nije organizirao hranu za cijeli grad, ali da, tamo se kuhalo.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I onda je ta hrana bila distribuirana po nekim delovima Vukovara?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. U određenom periodu, da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači, svakodnevno je hrana iz "Borovo-komerca" nošena u bilo koji deo Vukovara.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam za druge djelove Vukovara, ali dok smo mi bili u "Vučedolskoj kapljici" jedno vrijeme nam je stizala iz "Borovo-komerca".

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja zaključujem gospođu da baš nije bilo tako opasno šetati se ulicama, ako je hrana bila svakodnevno raznošena po Vukovaru.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: A ja zaključujem... Ne moram uopće zaključivati, nego su to činjenice da su mnogi ljudi, ne znam im točan broj, ali su ljudi ginuli donoseći hranu. Pa bi onda jedan dan netko poginuo. Nakon toga drugi dan je došla druga osoba koja je isto tako možda poginula, možda ne taj drugi, peti. Sad ne znam točno, ali ljudi su pogibali donoseći hranu.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Jeste li imali informaciju da li su ti ljudi ginuli samo od granata ili su ginuli i od mina?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam točno od čega su ginuli. Od granata sigurno da. A mogu samo pretpostaviti da je možda negdje na cesti kojom su ta vozila išla bilo možda nekih neeksplozivnih mina na koje su nagazili. Stvarno ne znam točno na koji način je tko od tih vozača poginuo.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Hvala. Časni Sude, ja mislim da je vreme za pauzu, ako se slažete. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Nastavićemo u 12.55.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospođu Tapušковиć, izvolite nastavite.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospođu Polovina, ja ću vam postaviti samo još jedno pitanje, tamo gde sam stala pred pauzu, vezano za to kako je grad funkcionisao u tom periodu, kako kažete, opsade. Moj kolega Vasić podsetio vas je na vaš intervju koji ste dali "Slobodnoj Dalmaciji" na desetogodišnjicu pada Vukovara, je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li možete ovde da nam potvrdite da su već u septembru mesecu, devetom mesecu 1991. godine sve zalihe hrane u robnoj kući "Nama" bile sklonjene, stavljene pod kontrolu, radi distribucije po skloništima?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu sa 100 posto sigurnošću reći je li to bilo u devetom mjesecu. Mislim da jeste bilo.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Recite nam da li je kretanje u toku dana ili u večernjim časovima po gradu bilo ograničeno?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U kojem periodu?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U periodu septembar i oktobar, deveti i deseti mesec.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Bilo je ograničeno granatiranjem, pa ne razumjem ovo večernji sati ili po danu. Mislim da je to isto.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pitam da li ste možda imali zabranju kretanja u večernjim satima? To obično bude, na primer, posle 22.00.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste u vašoj izjavi koju ste dali Tužilaštvu izjavili da je do 15. rujna, to je deveti mesec, je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Rujan je deveti. Tako je.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Još uvek je bilo moguće kretati se po gradu, iako je kretanje bilo ograničeno. Je l' se sećate toga?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Za vas je kretanje bilo ograničeno samo činjenicom granatiranja?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste potvrdili da ste poznavali Marina Vidića Bilog i da ste održavali kontakte sa Stožerom.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, poznajem Marina i radio je bio u kontaktu sa Stožerom.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li znate, da li možete da potvrdite da je Stožer doneo bilo kakvu odluku vezanu za ograničenje kretanja?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, ne mogu se sjetiti. Sjećam se jedino toga da ja nisam imala nikakvu želju izaći van, jer se pucalo, a mislim da sam u svakom trenutku mogla, pod uvjetom da riskiram svoj život.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Mislim da je evidentno bilo iz mog pitanja da se odnosi na formalan način ograničenja kretanja. Da li znate da je postojao neki formalan način ograničenja kretanja?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se, ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Časni Sude, ja bih molila da nam službenik Suda sada na ekran, a samim tim i na ekran ispred svedokinje stavi dokument koji nosi oznaku OD04-0001, to je BHS verzija, a engleska verzija nosi oznaku OD04-0003, pa molim da se BHS verzija stavi pred svedokinju. Gospođo da li imate dokument ispred sebe?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Imam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li postoji mogućnost da se dokument malo zumira, pogotovo sada prva polovina, gornja polovina stranice. Da li možete da nam pročitate iz gornjeg levog ugla datum ovog dokumenta?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Koliko ja vidim, 8. deveti 1991. godina. Ne znam je li još koji broj ispred osmice ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim da ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li možete da nam pročitate drugi pasus ...

TUŽILAC MOORE: Uz dužno poštovanje, zar ne bi trebalo da pita svedokinju da li je to dokument koji ona poznaje ili ima ličnih saznanja o njemu? A ako nema ličnih saznanja o njemu, pitam se kako ona može da da bilo kakav koristan iskaz u vezi sa njegovim sadržajem.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Časni Sude, hvala. Prihvatam sugestiju cenjenog kolege. Gospođo Polovina, da li ste imali prilike da se upoznate s ovim dokumentom?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, nikad ga nisam vidjela.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ - PITANJE: Ja bih molila sudskog službenika da nam prikaže drugu stranicu toga dokumenta. Da li bi svedokinja samo mogla da nam kaže da li joj je poznato ko je... Da li može da pročita ko je ovu odluku potpisao?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne vidim ničiji potpis, ali piše Marin Vidić Bili.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Tačno. Hvala. Ne postoji potpis na ovoj odluci, ali postoji pečat. Da li možete da pročitate samo jedan red. To je pretposljednji red na drugoj stranici ovog dokumenta.

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se. Ja ponavljam svoj prigovor. Ako svedokinja ne poznaje ovaj dokument i ako ga ranije nije videla, koliko je ovo relevantno. Naime, kako uopšte mogu da joj se postavljaju pitanja i kako svedokinja može da da neki koristan iskaz s tim u vezi. Ona taj dokument ne poznaje. To nije njen dokument.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Časni Sude, prethodno pitanje moje svedokinji je bilo povodom ograničenja kretanja po gradu. Svedokinja je rekla da za to ne zna, ali je potvrdila da je "Radio Vukovar", odnosno da su oni imali čvrste veze i kontakte sa Marinom Vidićem Bilim. Ovo je odluka koja se odnosi na kompletan Vukovar, a takođe i na ponašanje i rad radio stanice. Smatrala sam da ukoliko vidi dokument, da će se možda i priseliti da li je, ako ne videla ovakav dokument, onda sa svojim kolegama sigurno dokument prokomentarisala.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Gospodine Moore, ja mislim da ovaj dokument može da se predoči svedoku, tako da ona vidi da li je dokument podseća na situaciju koja je vladala u Vukovaru u to vreme i ne može da koristi više od toga. Nastavite, molim vas.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Pretpostavljam da ste sada pročitali dokument. Da li se sećate možda da li ste sa svojim kolegama komentarisali eventualno odluku o ograničenju kretanja po Vukovaru?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se ni ovog dokumenta, niti da sam sa kolegama komentirala ovo što je napisano na dokumentu.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li ste možda sa vašim kolegama komentarisali neke izmene u pripremi emitovanja informativnog programa u ratnim uslovima?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Možete li molim vas još jednom ponoviti pitanje?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Kako da ne. Da li ste možda sa vašim kolegama komentarisali bilo kakvu potrebu za izmenom emitiranja informativnog programa u ratnim uslovima?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Časni Sude, pošto se svedokinja izjasnila da ne poznaje ovaj dokument, ja ne želim da ga sada uvodim. Hvala. Vi ste rekli da ste svoje takoreći prvo sklonište, koje je bilo ispod stubišta u zgradi studija, napustili 15. rujna, je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Kao prvo, to nije bilo sklonište. O kej. Bio je znači radio ispred stubišta. To je bilo prizemlje, ali to nije bila zgrada studija, bila je zgrada redakcije i nismo napustili 15. devetog, nego 15. desetog.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam. Ja sam pogrešila sa datumom, upotrebljavajući izraz "rujan". Vi ste nakon toga otišli u sklonište, novo, u podrum preduzeća "Vupik". Možete li nam reći čime se "Vupik" bavio?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: "Vupik" je imao nekoliko odjela: stočarstvo, ratarstvo, vinogradarstvo. Vjerojatno je... Imao je i svoje trgovine. Ne znam. Ne poznajem toliko strukturu tog poduzeća. Ali evo, otprilike ovo što sam vam navela.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Kad ste ušli u "Vupikovo" skladište, šta ste tamo zatekli?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Bio je, znači, to skladište koje je nama poslužilo i kao sklonište. Bio je veliki prazan prostor. Sjećam se samo da je bilo vina, vode, nekakvog "Donata" i to je sve. Ne sjećam se ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A "Donat" je mineralna voda?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: O, da. Mineralna.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hoćete li nam reći ko vam je rekao i ko vam je dozvolio da se preselite u skladište "Vupika" i da ga koristite kao sklonište i kao radno mesto?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nakon povlačenja, znači, tog 15. desetog, došli smo najprije u općinu gdje je bio Marin Vidić Bili i moji urednici u dogovoru s njim su odlučili da bi nam najprikladnije sklonište bila ta "Vučedolska kapljica", taj "Vupikov" prostor.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači, Stožer odbrane grada Vukovara vas je direktno uveo u taj prostor?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Marin Vidić Bili tada je bio povjerenik Vlade za općinu Vukovar, što bi značilo nekakvo mjesto gradonačelnika. On nije bio vojna osoba.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Objasnite mi zašto ste rekli vojna osoba? Da li sam ja bilo koji ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Zato što ste vi rekli... Pardon, malo žurim.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li to znači da je vas neka vojna osoba uvela u "Vupikov" podrum?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, nego ste mi vi sugerirali da tako odgovorim.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja nijednom nisam pomenula bilo kakvu reč koja može da asocira na vojsku ili bilo koju vojnu jedinicu. Recite mi ko je sa vama ušao, bilo iz opštine, znači neko ko je... Koga je odredio poverenik, gospodin Marin Vidić ili neko iz Stožera odbrane grada Vukovara? Ko vas je uveo u podrum "Vupika"?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se tko je to bio i je li uopće netko bio.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Neko je morao da vam da ključ?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Taj podrum nije imao ključ. Iz dvorišta se stepenicama silazilo u podrum i to je bio otvoren prostor.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I hoćete da kažete da do 15. desetog niko od građana Vukovara nije koristio taj veliki podrum.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam je li itko do 15. desetog koristio taj podrum, jer nikad prije u njemu nisam bila. Kad smo došli 15. desetog podrum je bio prazan.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da sada rezimiramo ono šta ste nam u dva navrata rekli danas. Nakon vašeg ulaska u "Vupikov" podrum 15. desetog. Kada i kojom prilikom je bilo ko drugi dolazio i delio taj prostor sa vama?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nekoliko dana nakon što smo mi ušli u podrum došli su ljudi koji su do tada bili smješteni u jednom skloništu na Sajmištu. Kako je Sajmište palo, tako su se ljudi povlačili u centar grada i došli su u naš podrum.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Koliko je ljudi bilo? Možete li da opredelite?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Možda nekakvih 80 do 100.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I sa vama iz "Hrvatskog Radio Vukovara" koliko je to ukupno bilo ljudi koji su koristili podrum?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pa ako sam rekla od 89 do 100, a nas je na radiju bilo... samo malo, znači onda bi bilo 86 do 106 ili 107, sad ne mogu.. Siniša, Branko, Vesna, ja, Alenka, Josip i Šeremet, sedam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste u izjavi rekli da su kod vas dolazili i vojnici. Možete li nam reći koji su to vojnici bili koju su vas posećivali?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se točno svih imena. Bilo je vojnika. Sjećam se nekih koji su iz različitih djelova Hrvatske došli braniti Vukovar. Sjećam se jednog dečka. Bio je iz okolice Sinja.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Tu su dolazili i pripadnici 204. vukovarske bojne, je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Tada, u to vrijeme nisam sigurna da je 204. vukovarska postojala.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U oktobru mesecu, u desetom mesecu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam sigurna.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li su dolazili iz Vinkovaca i Osijeka?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U desetom mjesecu nije nam nitko dolazio. Nego kad govorim o tim vojnicima koji su povremeno posjećivali podrum, onda mislim na te dečke koji su još u devetom mjesecu došli u Vukovar ili u osmom.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pošto ste vi po zadatku trebali da dajete informacije stanovništvu, sami ste rekli da ste informacije dobijali na razne načine, hodanjem po terenu, je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, dok se moglo hodati, dok nije bilo toliko opasno.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Putem telefona?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Telefona, da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Onda mora da ste imali informaciju ko je sve došao sa strane da pomaže oslobodiocima Vukovara. Koje su to jedinice bile?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam stvarno. Ne znam točno koje su to jedinice došle pomoći obrani Vukovara, ali znam da ih je bilo iz različitih krajeva Hrvatske. Sjećam se da je bilo, naravno, po izgovoru, Dalmatinaca, Zagoraca, Dubrovčana. Ne mogu točno navesti niti njihova imena, niti kojim su jedinicama pripadali.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Recite nam, na primer, Sinj ste spomenuli, koliko je grad Sinj daleko od Vukovara?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Zračnom linijom ili autocestom?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Tada sigurno nije do Vukovara iz Sinja da dođe zračnom linijom, autocestom bih molila ako možete da opredelite?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Vukovar - Zagreb mislim da ima oko 275 kilometara, a onda od Zagreba do Sinja možda 300, ne znam. Znači, ukupno 500 i nešto kilometara.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači praktično iz cele Hrvatske došli su ljudi da se pridruže odbrani Vukovara?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, bilo ih je iz različitih delova Hrvatske.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste sigurno imali informaciju o kolikom se približnom broju tih ljudi radilo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam imala takvu informaciju.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Kad ste istražiteljima pričali o "Hrvatskom Radio Vukovaru" i o odnosima sa Stožerom, vi ste rekli da niste imali baš najbolji kontakt sa njima. Možete li nam objasniti u čemu su se sastojale razlike između vašeg stava i stava Stožera odbrane?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Imali smo jako dobre odnose sa zapovjednikom Dedakovićem i sa Brankom Borkovićem u početku, kad je obrana organizirana. Znači nakon događanja u Borovom Selu, zapovjednik je bio Tomislav Merčep i zapravo u toj nekoj početnoj, 'ajmo reći, fazi rata, trebalo nam je neko vrijeme da se uhodamo, jer nikad niti mi s radija nismo u životu bili u ratu, a ni ti ljudi koji su organizirali obranu. Možda jesu neki stariji, ali tadašnja garnitura ne, tako da naprosto nismo znali kako funkcionirati. Ono, događa se neki rat, počinje ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Niste mi odgovorili na pitanje. Pitanje je: u čemu je postojala razlika u vašim stavovima između vas i Stožera odbrane Vukovara? Časni Sude, ako mi dozvolite da damo svedokinji izjavu ...

SVEDOKINJA POLOVINA: Ne, ne. Ne treba.

SVEDOKINJA POLOVINA: Nije postojala nikakva razlika u stavovima. Radilo se jednostavno o tome da smo mi htjeli doći do informacija na koji način se organizira obrana, a naravno da nam zapovjednik te informacije nije htjeo dati zbog sigurnosti ljudi u gradu.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste rekli da ste po informacije išli, kako u Stožer, a išli ste po informacije u bolnicu. Hoćete reći, ne mislim direktno na vas gospođu Polovina, nego na zaposlene iz "Hrvatskog Radio Vukovara", hoćete nam reći koje ste vrste informacija vi dobijali u bolnici?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Broj ranjenih, broj mrtvih, nedostatak lijekova, krvne plazme. Također je bilo trenutaka kada je granatirana bolnica. Te informacije smo iz bolnice dobivali.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I te informacije ste vi svakodnevno slali u Zagreb, je li tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gde ste ih slali? U Stožer saniteta, u Ministarstvo zdravstva?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Mi smo surađivali, odnosno slali izvještaje isključivo medijima.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I te vaše izvještaje je neko u Zagrebu odbio da javno objavljuje, je li tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Dio tih izvještaja, da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste pomenuli dolazak Vesne Bosanac i Bilog u "Vupikov" podrum, pomenuli ste tada da je nekoliko radnika pošte donelo neku opremu, je li tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da je tu bilo neko pojačalo ili neki drugi uređaj, amplifajer JNA, zvučnik ili pojačalo, tako ste rekli u zapisniku. Možete li nam reći tačnije koju vrstu opreme su doneli ljudi iz pošte?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam. Ne sjećam se, a i ne razumjem se u tehniku.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste na početku svoga iskaza rekli da ste često dolazili u "Hrvatski Radio Vukovar" i pomagali vašem suprugu koji je bio tehničar. Znači ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Mislite na period kada nisam radila tamo?

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Dolazila sam, da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači kao novinar i izvestilac, posle toliko meseci rada, vi ne znate ni šta je pojačalo, ni šta je zvučnik?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znam što je pojačalo i znam što je zvučnik, ali ne znam jesu li te uređaje dečki iz pošte imali kod sebe. Samo znam da su oni osposobili vezu ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Na koji način, ne znam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A možete li nam reći zašto je veza sa Zagrebom uspostavljena iz podruma "Vupikovog", a ne iz zgrade same pošte? Zato što je Stožer bio preseljen u "Vupikovu" zgradu, u "Vupikov" podrum?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U tom trenutku u Stožeru više nije bio nitko, ako mislite na zapovjedništvo, nije više bilo nikog. Oni su napustili grad. Naš podrum, taj "Vupikov" podrum u kojem smo bili je bio jako blizu Štaba i pretpostavljam da im je to bilo najbliže i najlogičnije nekakvo mjesto gdje su mogli uspostaviti vezu.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li vi kažete da je ceo Stožer napustio grad i otišao u proboj?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam što podrazumjevate pod tim kad kažete "cijeli Stožer". Ljudi koji su bili na toj lokaciji, znači zapovjednik i njegovi bliski ljudi, oni su napustili Stožer, ako na to mislite.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da. Hvala vam. Da li sa sigurnošću možete da kažete da u pošti nije bilo mogućnosti da se uspostavi veza sa Zagrebom?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu biti 100 posto sigurna.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Tačno je da je u Vukovaru postojao samo jedan telefon nekoliko dana ili zadnje dve nedelje pred pad odbrane?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Prema informacijama koje sam ja tada imala rečeno mi je da ima samo jedan telefon u gradu.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li znate da je Marin Vidić Bili izjavio da je po njegovoj naredbi 1. jedanaestog ukinuo sve telefonske veze u Vukovaru i ostavio samo jedan telefon?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se toga.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Recite nam gde je onda bio taj jedan jedini telefon na području grada Vukovara?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U tom trenutku, znači, kad smo mi bili u podrumu kad su došli dečki iz pošte, to je bio taj telefon.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Recite mi, je l' možete malo da mi opišete veličinu tog "Vupikovog" podruma? Kolike su te bačve?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se uopće da su bile bačve. Bile su boce vina.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Možete li da odredite na bilo koji način veličinu tog podruma?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Čini mi se nešto malo manji od ove prostorije u ukupnoj kvadraturi. Nije imao ovakav oblik.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Mislite nešto malo manji od ove sudnice broj 3 u kojoj se mi sada nalazimo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Recite mi da li možete da odredite u koliko navrata ste se vi ili bilo ko od vaših kolega susretao sa doktorkom Vesnom Bosanac?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ja sam se jako rijetko susretala. Rijetko sam išla u bolnicu i bilo gdje iz podruma, a moje kolege su češće bile s njom.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je li među njima bila i vaša kolegunica Vesna Vuković?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, bila je.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li znate kojim povodima se ona susretala sa Vesnom Bosanac? Da li vam je posle ispričala šta je sa Vesnom Bosanac razgovarala?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Išla je po novinarskom zadatku prikupiti informacije o stanju u bolnici.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste rekli da je Sajmište u određenom trenutku opsade palo. Je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li možete da odredite koliko je stanovnika stanovalo u tom delu Vukovara?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu. Možda bih mogla neku procjenu dati, ali ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li Sajmište ima 2.000 stanovnika u momentu kada je pod opsadom? Ako znate, znate. Ako ne znate, onda ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Možda. U svakom slučaju nije sad 100.000, nego... Moguće da je oko 2.000.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li su vam ljudi koji su došli sa Sajmišta u "Vupikovo" sklonište rekli šta se dešava... Iz kog razloga su oni došli sada u vaše sklonište?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Rekli su da su linije obrane probijene na Sajmištu, da Srbi ulaze u kuće i ljudi su naprosto bježali prema centru grada gdje su mislili da će im biti sigurnije.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Recite mi, vi ste se bavili obaveštavanjem građana? Vi ste znali u svakom momentu koji deo grada je ko kontrolisao, je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nije uvijek bilo tako. Ponekad ni mi nismo imali prave informacije.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A da li su snage MUP-a i Zengovaca u Vukovaru kontrolisale deo koji se zove Petrova Gora?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Nemate takvu informaciju?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja bih časnici Sude imala samo još dva, tri pitanja, da završimo... da ja završim sa svedokinjom do današnjeg radnog vremena. Recite mi, vi znate za dnevno-politički list "Glas Slavonije"?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, znam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li znate ko je osnivač tog lista? Ko je vlasnik?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja sam dva, tri dana pred vaše svedočenje posetila njihov sajt i 26. jedanaestog su oni na tom sajtu objavili spisak svih lica zaposlenih u bolnici za vreme opsade, svih koji su pomagali bolnici i logistički, pa za vezu i koordinaciju ste napomenuti vi, vaš pokojni suprug, pokojni Siniša Glavašević i Vesna Vuković. Vesna Bosanac se svima vama zahvaljuje na pomoći. Da li grešim u zaključku da ste i vi i vaš "Hrvatski Radio Vukovar" bili stavljeni direktno u službu bolnice i prikrivanja Zengovaca i ostalih pripadnika paravojnih formacija koje su bile u Vukovaru pred pad?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Malo mi je preduga ova rečenica, ali rekli ste... Možete li još jednom... Rekli ste: "Da li griješim ako kažem da smo mi ... "

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U pravu ste gospođo ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim ja i moje kolege s radija bili stavljeni u službu bolnice i ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: U pravu ste, rečenica je bila predugačka ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: O kej ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pokušaću ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Griješte ...

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pokušaću da je preformulišem. Da li ste vi svoje usluge obaveštavanja i rada na radiju stavili u službu bolnice, koja je pod svojim okriljem, neposredno pred pad Vukovara, prikrivala pripadnike paravojsnih organizacija na teritoriji Vukovara, kao što su pripadnici 204. vukovarske bojne i Zengovaca?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mi smo imali podršku bolnice. Isto tako smo mi bolnici pružali našu podršku, u smislu da smo izvještavali u Zagreb i svijet sve što se u vukovarskoj bolnici događa, ali za ovaj drugi dio vaše rečenice, to ne znam.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali je Zagreb odbijao da primi te vaše informacije.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. U jednom trenutku da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Moje poslednje pitanje će se odnositi na trenutke kada vi napuštate vaše sklonišete. U Vukovaru je ostalo još jako puno civilnog stanovništva, je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Na dan 18?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Zašto se onda kompletno osoblje "Hrvatskog Radio Vukovara" odlučuje za proboj? Vi ste imali neki razlog da pobegnute?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znali smo da je 18. jedanaestog grad pao. Bojali smo se što bi nam se moglo dogoditi i zato je jedna od opcija... baš nismo imali previše opcija, ali jedna je bila ići u proboj ili ne. O tome smo razgovarali.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znači, kao što su pripadnici Stožera par dana ranije otišli, onda i svi zaposleni iz "Hrvatskog Radio Vukovara" trebaju da probijem napuste Vukovar. Je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Dan ranije su otišli ovi iz Stožera. Da, mi smo isto razmišljali o tome da odemo.

ADVOKATICA TAPUŠKOVIĆ: Hvala. Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svedoka. Ja sam završila unakrsno ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Hvala vama gospođo Tapušković. Očigledno, ovo je sada trenutak kada ćemo da prekinemo sa raspravom za danas. Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE: Ima jedna važna administrativna stvar kojom moramo da se pozabavimo sutra ujutro. Mi nismo unapred tražili da se malo odloži suđenje, ali pitam se da li bi bilo moguće da rasprava sutra ujutru počne u 10.00, a ne u 9.00?

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, to takođe odgovara i Pretresnom veću, tako da ne treba mnogo da argumentujete taj svoj zahtev. Ustvari, bilo bi još bolje kada bi počeli u 10.15.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Tako da ste vi meni, u stvari, rešili jedan problem u vezi sutrašnje rasprave ujutro. Hvala vam. Tako da ćemo mi da nastavimo raspravu sutra ujutro u 10.15, umesto u 9.00. Hvala svima. Rasprava se prekida.

